

CAN?DO!

CAN DO CARDS

Democracy learning
and its transferability
– a toolkit

CONTENT

This publication was developed in the framework of the Erasmus+ Project “CAN DO CARDS” (2021 – 2024).

The programme is a partnership of the following organizations:

Germany / VIA Bayern (Consortium Manager)

Spain / Progestión

Sweden / Kista Folkhögskola

Turkey / Young Lives Foundation

Editorial management: Silvia Simbeck

Layout: unikat Werbeagentur GmbH · www.unikat.net

Photos: Hannes Tell, Florian Wenzel

Munich, November 2023

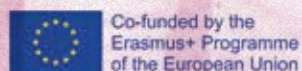

The CAN DO CARDS project, grant agreement number 2021-1-DE02-KA220-ADU-000033622 has been funded from the European Commission/ Erasmus+ under the auspices of the German National Agency. This publication reflects the views of the authors, the European Commission can not be held responsible for any of the content or use which may be made of the information contained therein.

You may also be interested in the website and blog of the project:

candoempowerment.eu

candocardsorg.wordpress.com

A. INTRODUCTIONS

CAN DO – ett verkligt innovativt tillvägagångssätt

Principer och förutsättningar (VIA Bayern).....5

Vår resa tillsammans (Progestión).....5

Partnerperspektiv 1 CAN DO

(Genç Hayat ska skrivas efter LTTA 2) 12

Partnerperspektiv 2 CAN DO

(Kista Folkhochschule, skrivs efter LTTA 2) 13

Sammanställningens kontext

Bedömning av behov 14

Lärande om demokrati som en del av en medborgerlig

bildning 17

Struktur och didaktiskt förhållningssätt: Temacentrerad

interaktion 18

B. INPUT OCH METODER

Att länka individen till ämnet

Uppskattande intervju 23

Speed Dating om demokrati..... 25

Min personliga hjälte / värdekvadrat..... 26

Gruppen tar äganderätten över ämnet

Dela resurser rättvist / Resurser och chanser 28

Roboten / Exkluderingsmekanismer 30

Var förändringen / värdekvadraten..... 31

Med hänsyn till “det vidare klotet”

Ta itu med ett problem..... 34

Diskutera frågan om att inte hata – och att ändra hatet

36

Konsten att vara människa 38

Med hänsyn till “den mindre jordklotet”: Energi &

Atmosfär

Jag är och jag känner..... 42

Låter bekant 43

Tre nivåer av incheckning..... 44

Räknar tillsammans..... 45

Cirkel av känslor 46

Att smälta upplevelsen

Rundor av reflektion 47

Cirkel av associationer 48

Kartusiannsk promenad..... 49

Småprat i grupper 50

C. ÖVERFÖRBARHET

Testdesign..... 53

Resultat och anpassningar 58

A.

INTRO DUKTIONER

CAN?DO! – ETT VERKLIGT INNOVATIVT TILLVÄGÅNGSSÄTT

PRINCIPER OCH FÖRUTSÄTTNINGAR

Katrin Kuhla, VIA Bayern

För att förstå effekten av vår “Can Do”-metod måste man uppleva den. Potentialen i vårt tillvägagångssätt blir tydlig när du har deltagit i våra internationella “Can Do”-möten, workshops och projekt. Icke desto mindre kommer vi i denna sammanställning att göra vårt bästa för att förmedla vårt tillvägagångssätt skriftligt. Denna sammanställning är främst avsedd för personer som redan känner oss och vill förstå vårt arbete på djupet. Å andra kan det ge, dem av er för vilka tillvägagångssättet är helt nytt och som förhoppningsvis vill ha en “Can Do”-upplevelse med oss i våra möten, workshops och projekt, en första förståelse. Vår avsikt är att förtydliga det teoretiska konceptet bakom vårt tillvägagångssätt och göra det användbart för andra.

CAN DO i ett nötskal

“Can Do” är namnet på en specifik serie empowerment-projekt som finansieras av Erasmus+ i Tyskland som ett strategiskt partnerskap under det nationella kontoret. Det första “Can Do”-projektet (“Can Do Empowerment”) ägde rum från 2014 till 2017 och det andra (“Can Do Refugees”) från 2018 till 2021. Under den tiden utvecklades tillvägagångssättet av projektens två “founding mothers” Katrin Kuhla och Iman Moutaouakil och de har lett dem sedan dess. Katrin Kuhla har varit konsortiets ledare på VIA Bayern sedan starten. 2022 godkändes fortsättningsprojektet: “Can Do CARDS”. “Can Do CARDS” är värd för ett konsortium med Progestión (Spanien), Kista Folkhögskola (Sverige) och Genç Hayat (Turkiet).

I “Can Do”-projekten är vi värdar för fem dagar långa möten, med 2–4 deltagare från varje konsortiumpartner, vilket gör totalt cirka 15 – 25 deltagare. I våra “Can Do”-möten professionaliserar och stärker vi människor inom social- och samhällsutbildningssektorerna. Mötena har alltid ett kärntema, i Can Do CARDS-projektet var kärnteman: Att lära sig demokrati, interkulturell kommunikation och delaktighet.

CAN DO Principer

Vi tror att det redan finns många intressanta och användbara metoder, tillvägagångssätt och projekt som tar itu med sociala frågor. Trots detta rapporterade deltagarna i våra “Can Do”-möten om den enorma effekten av dessa möten. Vissa beskrev till och med en “livsförändrande upplevelse”. Denna djupa sociala och personliga påverkan härrör från kärnan i vår grundval samt tre principer som vi kommer att beskriva här.

Vår grundval: Förtroendefulla relationer

Grunden för vårt samarbete är förtroenderelationer. Enligt vår uppfattning kännetecknas förtroenderelationer av erkännande, uppskattning, respekt, tillgivenhet, glädje och humor. För många människor är detta självklara förutsättningar för samarbete, vilket ofta leder till att detta förhållande ges alltför lite uppmärksamhet. För vår Can Do-metod är dessa de viktigaste ingredienserna. Som ett resultat av denna insikt fokuserar vi alltid först på människor i vårt Can Do-projekt. För vårt projekt innebär det att vi inte kan nå projektet “empowerment för de människor som arbetar med oss” om vi inte kan bygga förtroendefulla relationer.

In our view, relationships of trust are characterised by recognition, appreciation, respect, affection, joy and humour.

Exkursion om relationers relevans ur ett vetenskapligt perspektiv

Ämnet relationer har länge varit föremål för mänsklig reflektion. Inom forskningen finns det olika teorier och begrepp som närmar sig ämnet "relationer". Dessa förhållningssätt utforskas inom en mängd olika discipliner (psykologi, sociologi, filosofi, neurovetenskap, kvantfysik etc.), och forskningsobjektet kallas då till exempel anknytning, WE-faktorn, bindning och möjligen även kärlek. Eftersom dessa begrepp är grundläggande för Can Do-metoden, introducerar vi dem kort här.

1. Kvantfysik: Allt hänger ihop

Prof. Dr. Dr. h.c. Hans-Peter Dürr, den berömde kvantfysikern vid Max Planck-institutet, betonar vikten av relationer i sin artikel "Att delta i en odelbar värld" i boken "Connectedness" (2012). När allt kommer omkring, ur kvantfysikens synvinkel, finns det ingen materia, bara vibrationer. "Länge trodde vetenskapen att betraktaren existerade oberoende av det observerade. Detta var dock ett betydelsefullt misstag. För med separationen av subjekt och objekt tappade vetenskapen det väsentliga ur sikte – det levande. (...) Verkligheten förstås inte längre som verklighet, utan snarare som potentialitet, och därmed erkänns processualismen av allt som existerar. Allt står i relation till varandra", sid. 17.

Med denna forskning utmanar kvantfysiken radikalt forskningens klassiska världsbild (världen kan analyseras) och sätter relationernas grundläggande betydelse i fokus.

2. Neurobiologi och hjärnforskning: Mänskliga motivationssystem och hjärnan är gjorda för sociala relationer

Prof. Dr. Joachim Bauer, läkare och neurovetare, konstaterar i sin bok "Principle of Humanity" (2008) att människans fysiologiska motivationssystem (dopamin, oxytocin, endogena opioider, etc.) styr mänskligt beteende mot relationer. "Det naturliga målet med motivationssystemen är social gemenskap och framgångsrika relationer med andra individer, varvid detta inte bara gäller personliga relationer, inklusive ömhet och kärlek, utan alla former av social interaktion. För oss människor betyder detta: Kärnan i all motivation är att hitta och ge interpersonellt erkännande, uppskattning, uppmärksamhet eller tillgivenhet. Ur en neurobiologisk synvinkel är vi varelser designade för social resonans och samarbete", sid. 36.

Dr. rer. nat. Dr. Med. Habil. Gerald Hüther, neurobiolog, utgår ifrån resultaten av hjärnforskningen i sin artikel "The significance of love for the humanization of the ape" i boken "Love is the only revolution" (2017): "Vår hjärna är inte formad av andra, snarare konstruerar den sig själv på basis av erfarenheter gjorda med andra människor, och alltid utifrån de ledningsmönster som har utvecklats hittills och strukturerats av tidigare erfarenheter", sid. 25. 25: "Vi är därför, i mycket större utsträckning än vad som tidigare antagits, sociala varelser som har vår unikheter att tacka de erfarenheter vi har haft i våra respektive sociala relationer", sid. 23. "Utan kärlek förblir den mänskliga hjärnan en vårdande version av vad den kunde ha blivit", S. 44.

På så sätt framhåller neurobiologer och hjärnforskare att människokroppens kontrollsystem vägleder människor in i relationer och att människor tycks vara fysiologiskt gjorda för att leva i relationer.

3. Psykologi: Trygga relationer gör oss mer motståndskraftiga

Klaus E. Grossmann, en pionjär inom anknytningsforskning i Tyskland, sammanfattar studier om resiliensforskning i sitt standardverk "Attachment – the structure of psychological security". Resiliens är "när en person, trots ogynnsamma livsförhållanden eller utgångsförhållanden, utvecklas väl under livets gång eller lyckas göra en positiv anpassning", sid. 500.

I Emmy Werners forskning betyder resiliens: "bra utvecklingsresultat hos barn trots höga sociala och hälsorisker och traumatiska upplevelser i familjen. Kompetens att agera under stor påfrestning – till exempel genom att kunna hålla "huvudet klart" trots konflikter. Framgångsrik återhämtning från svåra traumatiska upplevelser", sid. 502.

Werner och Schmith nämner följande som det mest kraftfulla inflytandet för att bygga motståndskraft: "Under det första året kunde barnet bilda åtminstone en trygg anknytning till en omtänksam, konsekvent person, som ibland inte var en förälder, utan en mormor eller farfar, ett syskon som är flera år äldre än barnet, eller en barnskötare", sid. 502. Det är känt från anknytningsforskningen att upplevelsen av en trygg anknytning vanligtvis gör att barnet kan bilda trygga anknytningar igen senare i livet.

Anknytningsteorin visar alltså att förmågan att bilda och upprätthålla framgångsrika relationer, det vill säga trygga anknytningar, erbjuder kraftfulla skyddsfaktorer för stress i livet.

För att etablera förtroendefulla relationer i Can Do-mötena med deltagarna, måste först förtroenderelationer etableras i styrgruppen – ur ett systemiskt perspektiv har relationerna i styrgruppen en direkt effekt på den grupp som den leder.

Förtroendefulla relationer i ledningen

Can Do-projekt har alltid en styrgrupp som inkluderar koordinatörer från alla partnerländer för ledningen. För att uppnå empowerment i Can Do-mötena måste styrgruppen arbeta tillsammans i en anda av förtroende.

Denna grundläggande förutsättning fokuserar på följande aspekter:

1) Styrgruppsrelationerna odlas till en grad som sträcker sig utöver deltagarnas yrkesroll. När människor träffas och lär känna varandra på ett personligt plan kan de bättre stödja varandra i ömsesidigt bemyndigande. Dessa djupare relationer är relativt solida grunder

för eventuellt konfliktarbete. Följande krävs av styrgruppsdeltagare: viljan att knyta an till varandra på en personlig nivå och inte bara i rollen som koordinator.

2) Deltagarna i styrgruppen arbetar tillsammans som jämlikar. Ledarskapsstilen är delaktig och samarbetsvillig. Det innebär att deltagarna måste ta ansvar för delprocesser av sina bidrag till den övergripande processen. De måste psykologiskt och känslomässigt kunna engagera sig i deltagande, processorienterade procedurer, som ibland är ostrukturerade och osäkra och ibland kräver mycket differentierade och individuella förhållningssätt. I bästa fall njuter de inblandade av ett "språng ut i det okända", eller har åtminstone en öppenhet för öppna processer.

3) Konflikter i styrgruppen ska hanteras på ett uppskattande och respektfullt sätt. Olösta konflikter har, även ur systemsynpunkt, ett direkt inflytande på grupper som leds av styrgruppen – det finns ett tyskt talesätt "der Fisch stinkt vom Kopf" ("fisken luktar från huvudet"). Som vi ser det har styrgruppen, som ett

engagemang för gruppen, ansvaret att konstruktivt hantera och klargöra konflikter sinsemellan.

Med denna vilja, öppenhet och ansvar är nackdelen risken för instrumentalisering och manipulation genom att utnyttja den deltagande strategin och förmodade personliga "svagheter". Eftersom tillit inte kan tvingas fram eller garanteras, är det här vi når gränsen för tillvägagångssättet. Så om människor inte kan eller vill engagera sig i dessa villkor, fungerar inte tillvägagångssättet. Med potentialen i åtanke vågar vi ändå ta språnget ut i det okända om och om igen, och har redan belönats många gånger.

Förtroendefulla relationer för våra möten

I centrum för våra Can Do-möten är återigen tillit. Först när förtroende finns i gruppen kan vi flytta fokus till innehåll och frågor. Med tillit till gruppen kan svåra frågor som diskriminering, rasism, traumaterapi etc. angripas på ett fundamentalt annorlunda sätt och på en mycket djupare känslomässig nivå.

Om du märker under mötena att du inte har deltagarnas förtroende, måste du återgå till fasen för att bygga upp förtroende. Det är därför som alltid förtroendeskapande metoder används under ett "Can Do"-möte. Många av dessa övningar beskrivs här. De härstammar ofta från pedagogiska förhållningssätt som involverar konst, teater, musik, dans.

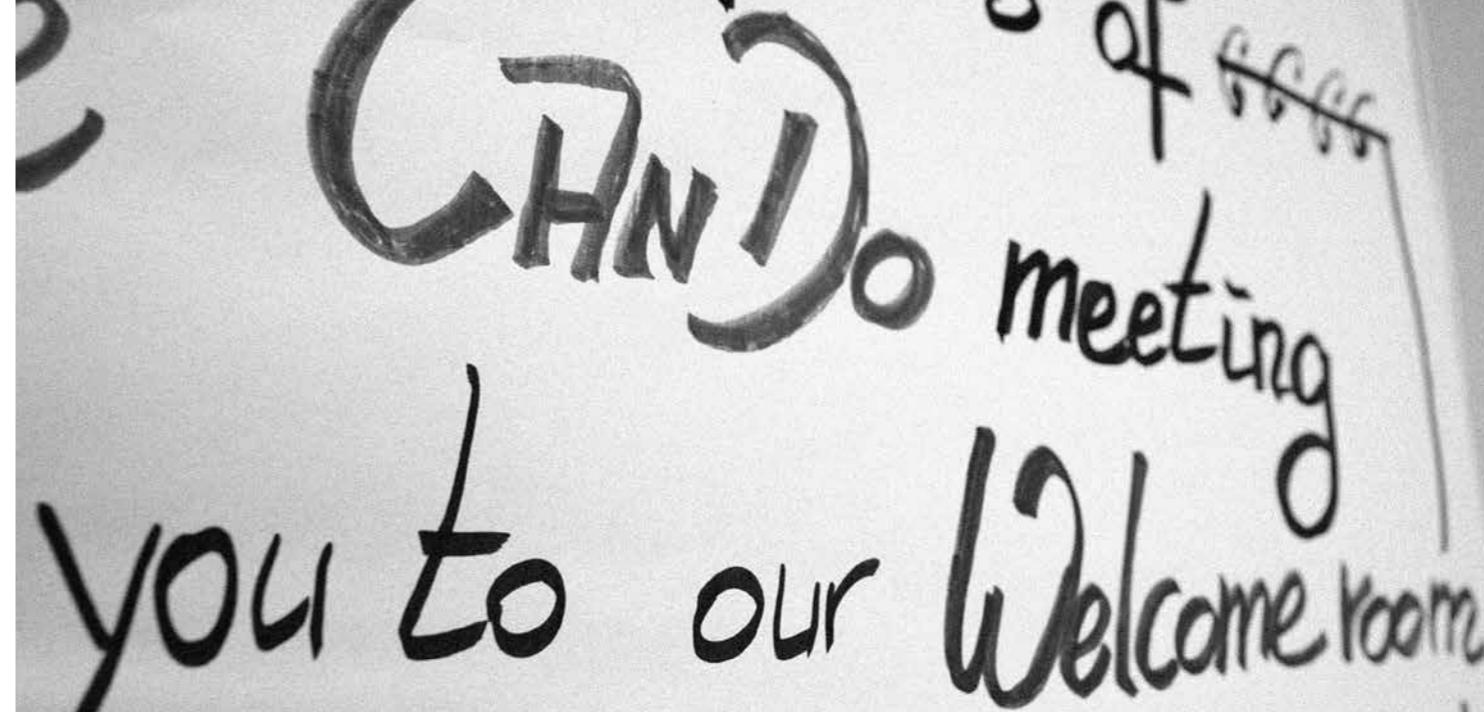
De tre principerna: Deltagande, resurs- och processorienterade förhållningssätt

De tre principerna är naturligtvis grundläggande för vårt styrgruppsarbete. Endast om de framgångsrikt kan tillämpas här, kan de föras vidare i Can Do-gruppmötena. Här beskriver vi vad de tre tillvägagångssätten betyder för samarbetet med mötesdeltagarna.

1 Deltagande förhållningssätt – bjuda in människor att bidra.

Vi arbetar på ett deltagande sätt. Deltagarna bestämmer vilka ämnen vi arbetar med. "Can Do"-mötena har ett förbestämt dagligt och veckoschema. Det finns en röd tråd – men det är upp till deltagarna att bestämma hur denna process formas. Inget händer utan deltagarnas inblandning. Tvärtom. De är inbjudna att engagera sig. De bidrar med de ämnen som är viktiga för dem och med de kunskaper och resurser de tillför mötet. På så sätt kan deltagarna bli identifierade med lärandeprocessen och vad som händer i mötesrummet. Detta tillvägagångssätt tar bort motståndet mot inlärningsresan – eller, om det finns motstånd, kan det lösas lättare.

"Can Do"-mötena för samman internationella människor med olika perspektiv (akademiska, praktiska, frivilliga, professionella, långsiktiga, kortsiktiga, etc.). Från vår erfarenhet, känslan av "Jag är inte ensam!" och "I andra länder gör de samma arbete som vi gör!" kan vara mycket stärkande. Det ger känslan av att tillhöra ett större samhälle som värnar om flyktingars, migranternas och marginaliserade människors välmående. Detta är en effekt av deltagande arbete.

2 Resursorienterat förhållningssätt – Att medvetandegöra människors styrkor och inbjuda dem att använda dem mer.

Människor lär sig lättare och snabbare, och effekten varar längre, när man arbetar med deras styrkor istället för deras brister. Vi analyserar inte bristerna. Vi fokuserar på styrkorna. Människor är ofta mer medvetna om sina svagheter än sina styrkor. Genom att fokusera på styrkorna ökar vi självförtroendet, vilket sedan gör det möjligt att arbeta med svåra frågor (t.ex. uteslutning, diskriminering osv.). Deltagarna befogenhet att använda sina kompetenser för att förbättra sin vardag. Den resursinriktade metoden ökar motivationen och entusiasmen för hela inlärningsresan.

Den resursbaserade metoden för "Can Do"-möten inbjuder kontinuerligt deltagarna att ta på sig rollen som tränare och vidarebefordra sina kunskaper till andra. Idealt sett kommer ett "Can Do"-möte att tillåta alla att vara både lärare och tränare.

3 Processinriktat tillvägagångssätt – säkerställa att vårt arbete är relevant för deltagarnas yrkesliv eller privatliv och kan överföras till deras liv efter mötet.

Våra "Can Do"-möten är varken mål- eller resultatorienterade. Istället är vi konsekvent processinriktade. Vi tror att detta ärsättet att uppnå resultat som är skraddarsydd för deltagarna och därför har en djup och långvarig inverkan. Med den grundläggande antagandet att "Störningar har prioritet!" prioriterar vi deltagarnas impulser över seminariets dagordning. Vår erfarenhet visar att detta processinriktade tillvägagångssätt vanligtvis täcker de väsentliga punkterna på dagordningen. Kanske i en annan ordning och med andra betoningar samt avstickare till ämnen som inte var planerade. Detta tillvägagångssätt minskar antalet ämnen och frågor som kan tas upp i en mer strukturerad och målinriktad tillvägagångssätt. Men vi kan fånga och arbeta med de ämnen som verkligen berör deltagarna och som de är intresserade av. Denna innehåll är ofta mer relevant för deltagarnas vardagsliv.

Metoder

Det finns några metoder och ramverk som är grundläggande för "Can Do"-möten och deras tillvägagångssätt:

Lugn, lantlig miljö och god mat

Kanske låter det förenklat, men en lugn, lantlig miljö och god mat är avgörande för att skapa en avslappnad, glad, uppmärksam, centrerad gruppatmosfär. Erfarna gruppleddare säger att platsen och maten står för 80% av framgången för ett seminarium – det håller vi med om, även om det kan låta nykter. Det är viktigt att alla kan äta tillsammans. Ekonomin bör planeras därefter. Vår erfarenhet säger oss att äta tillsammans har en sammanhållande och harmoniserande effekt på gruppen.

Endast i en atmosfär inramad av dessa förhållanden kan verkliga möten uppstå mellan deltagare. Detta är väsentligt för att förverkliga varandras personliga resurser. När dessa resurser väl är synliga och genomförbara blir arbetet mycket mer deltagande. En sådan miljö har ett harmoniserande och fokuserande inflytande på hela gruppprocessen.

Levande agenda

"Can Do"-projektet leds av en styrgrupp med en representant från varje partnerland. I "Can Do"-möten finns det en person från varje deltagande land. Denna person ingår också i projektets styrgrupp och tar en ledande roll för deltagarna från det landet. Denna person känner de andra människorna från sitt land och har redan uppmuntrat dem att bidra med sina kompetenser till mötets övergripande tema (i föreläsningar, workshops, filmer, shower, etc.). Före mötena samlas deltagarnas möjliga bidrag in och ett första förslag på en Livsagenda för de fem seminariedagarna utarbetades i styrgruppen.

Denna Living Agenda visas i seminarierummet – helst med flexibla kort (sticky wall eller sticky facilitation cards etc.). Dagordningen är ett förslag från styrgruppen. Första dagen genomförs som planerat. De efterföljande dagarna kan variera beroende på impulserna från gruppen.

Kvällens buzz-grupper

Varje kväll samlas människor från samma land i buzzgrupper och reflekterar över dagen: Vad gick bra? Vad önskar vi oss imorgon? Var skulle någon vilja bidra? En person från varje land presenterar idéerna och farhågorna för resten av gruppen. Utifrån dessa kvällsrundor ändras Living Agenda varje kväll.

Uppmuntra premiärer

På grund av det uppskattande, resursinriktade arbetet händer det gång på gång att deltagarnas kompetenser dyker upp under mötet, som då också integreras i Living Agenda. Här agerar ledamöterna i styrgruppen ibland som barnmorskor, vilket gör att deltagarna kan upptäcka dessa kompetenser. Måltider och kvällar är särskilt lämpliga för detta. "Can Do"-mötena har ofta varit värdar för sådana premiärer: Många har tillämpat sina metoder på engelska för första gången, vi hade en hiphopdansare som lärde vuxna sin dans för första gången och några traumatiska situationer eller upplevelser av diskriminering har berättats för första gången i "Can Do"-mötena.

Fritid

När människor har roligt slappnar de av och hamnar i ett tillstånd där de verkligen kan ta till sig nya idéer. Det är därför en del av "Can Do"-mötena är att planera för skojs skull: Den tredje dagen har vi alltid en Titta & Se-eftermiddag där vi lär känna närområdet. Kanske hittar vi något som till och med kan kopplas till mötets övergripande tema. Vad som är lämpligt måste diskuteras med den lokala partnern. Vissa kvällar erbjuder vi gemensamma aktiviteter. Förslag kommer ofta från deltagarna. Sista kvällen är det obligatoriskt att festa hela natten. Följaktligen är det ingen mening att planera särskilt krävande saker på den sista dagen.

1 A detailed description of this part is added in this compilation

PARTNERPERSPEKTIV 1 PÅ CANDO

från Genç Hayat ("Young Lives Foundation"), Turkiet

Att känna till andra kulturer och lära sig om sederna hos människor från hela världen vidgar vyerna för alla sociala grupper, men särskilt för de unga.

Mångkultur formar också sysselsättningsstrukturer, matkultur, perspektiv utvecklade som svar på upplevda händelser och många dagliga praktiker.

När det gäller att dela denna kulturella mångfald är de möjligheter som tekniken möjliggör till stor nytta för oss. Med hjälp av onlineverktyg kan en ung person i Istanbul uppleva gatorna i Tokyo, det brasilianska köket eller människors sätt att leva i ett land som de själva kanske aldrig får se.

Vidare kan en person med tillgång till nödvändig infrastruktur sälja digitalt producerat innehåll till ett företag på andra sidan jordklotet utan att lämna sitt hus. Denna situation har totalt förändrat många saker, från socialt liv till sätt att hitta arbete, och denna förändring är pågående fortfarande.

... fostering communication on these topics not only helps us grow as individuals but also exposes us to new ideas and approaches from around the world.

Men att förstå principerna och olika former av demokrati såväl som kulturell mångfald kräver mycket mer interaktion än tidigare. Att utveckla vår förmåga att kommunicera om dessa ämnen, trots de många svårigheter vi möter varje dag, hjälper oss inte bara att växa som individer utan exponerar oss också för nya idéer och tillvägagångssätt från hela världen.

Dessutom kan vi lära oss hur många saker som verkar enkla för oss faktiskt orsakar problem i andra samhällen, vilket gör att vi kan utveckla våra egna lösningar trots dessa hinder.

Genom sitt deltagande förhållningssätt öppnar Can Do Cards-projektet denna enorma värld för individer som direkt eller indirekt drar nytta av det. Young Lives Foundation bedriver ett flertal projekt och aktiviteter i Turkiet som stödjer utveckling och socialt deltagande för 11 till 18-åringar.

I centrum för alla dessa initiativ försöker vi stärka unga människor genom att öka deras medvetenhet och kapacitet, och hjälpa dem att växa som individer som kan integreras i den utvecklade världen samt att kunna konkurrera i den. På detta sätt kan Can Do Cards, med sitt tillvägagångssätt som går utöver att vara ett projekt, erbjuda nya perspektiv för alla som arbetar med ungdom såväl som ungdomar själva. I detta avseende är lärdomarna från implementeringen av Can Do Cards metodik tillämpade kontinuerligt i vårt arbete i hela Turkiet.

PARTNERPERSPEKTIV 2 PÅ CANDO

från Kista folkhögskola, Sverige

CanDos'synsätt handlar till stor del om att hantera frihet med ansvar. Det är ett förtroendebaserat arbetssätt där allas medverkan är avgörande för resultatet. Det handlar om att kunna ta sig an nya utmaningar i en gemenskap med andra, att kunna söka lösningar i gemenskap.

När du har deltagit i "Learning Training Teaching Activities" med CanDo upplever du att resultatet är större än summan av de enskilda delarna. De kvaliteter som bringas fram i och ur deltagarna är av det slag ett samhälle som vill vara demokratiskt och samtidigt pluralistiskt är beroende av. Där beslut och överenskommelser måste respekteras av grupper mellan vilka det finns permanenta och genuina värdekonflikter.

For Kista Folkhögskola, there are several reasons for participating in a project like CAN DO Cards. The young adults who study at Kista Folkhögskolan live in the suburban area (the Järva area with approximately 80.000 inhabitants) in which the school is located. Many of them rarely leave there, even if they are involved in association life and social activities. They have few opportunities to see their life, their context and their living circumstances in a bird's eye view or in concrete comparison with young adults from other parts of Europe.

Värdet av att komma ut och arbeta tillsammans med människor från andra europeiska länder är stort. Även om de är engagerade i nätverk och föreningar som arbetar med frågor som rör jämställdhet, demokrati, att motverka diskriminering, betyder det mycket att träffa människor från andra sammanhang som är verksamma inom samma eller liknande områden. Det hjälper dem och ger dem modet att kliva fram och ta ansvar och/eller delansvar för processer, workshops och andra aktiviteter. Det ger dem också självförtroende och mod att föra fram konstruktiva och kanske kritiska synpunkter på ett sätt som leder framåt och är till nytta för andra också.

Eftersom deltagarna är både medskapare och ansvariga, både mot sig själva och mot andra deltagare, stärks relationen mellan deltagarna och de starka relationerna stärker i sin tur hållbarheten.

Värdeord som "öppenhet", "deltagande" och "tillit" används både ofta och av många, men är mest ett tom bannér som inte förmår att ge människor upplevelsen av antingen djup mening eller genuina värden. CanDo bygger på dessa ord och det sätt CanDo fungerar på ger orden både en personlig förankring och en mening som värden.

CanDo ÄR en levande process som utnyttjar allas kapacitet, idéer och förmågor på ett sätt som gör den anpassningsbar till nya och kanske överraskande situationer.

It gives confidence and courage to put forward constructive and perhaps critical points of view ...

SAMMANHANGET FÖR DENNA SAMMANSTÄLLNING

Behovsbedömning med partners

För att få en överblick över samarbetspartnerns olika förutsättningar, perspektiv och behov inom ramen för medborgerlig utbildning/demokratilärande ombads alla partner att ge sina synpunkter på följande frågor.

1) Beskriv med dina egna ord tillståndet för det demokratiska systemet i ditt land – politik, samhälle och strukturer

Progestión (Spanien)

Det är ett system som uppenbarligen erbjuder mångfald när det gäller val. Det finns dock ett allvarligt problem och det är korruptionen, etablerad som en systemskada. Människor i samhället är medvetna om bristen på social infrastruktur och de är oroade över pensioner och anställningsmöjligheter.

Kista Folkshögskola (Sverige)

Systemet, dvs rösträtten, valprocessen, övervakning av genomförandet av val, rösträkning, valmyndighetens arbete, överklaganden (möjligheten att överklaga myndighetens beslut etc.) fungerar bra. Det som kan demokratins kvalitet är det sämre ställt med, dvs förutsättningar för ett deliberativt samtal där olika intressegruppers vilja och visioner kan diskuteras och förhandlas.

Genç Hayat (Turkiet)

Presidentsystemet i Turkiet har gjort det demokratiska systemet sårbart för missbruk. Användningen av politiska instrument har resulterat i samhällsdelning. Turkiet antas ha en obalanserad strukturell återhämtning eftersom Turkiets inrikespolitiska och utrikespolitiska balanser saknar kontinuitet.

VIA Bayern (Tyskland)

I Tyskland har vi en ganska stabil demokrati. Men vi har hot från högerextremism och strukturer måste förändras för att ge människor en starkare känsla av att deras deltagande gör skillnad. Inom det demokratiska systemet utsätts vissa grupper för diskriminering på alla nivåer. Men rent generellt fungerar författningen och välfärdsstaten i Tyskland. Ur min synvinkel tror jag att vi är mycket privilegierade på denna punkt.

2) Beskriv med dina egna ord hur unga människor i ditt land ser på demokrati.

Hur nära känner de sig till demokratiska värderingar och principer?

Progestión (Spanien)

Fler och fler ungdomar är engagerade och medvetna om vad som händer inom detta område. Social media erbjuder fler nyheter från olika partier. Det finns också en kris när det gäller tilltron till partiernas möjlighet att åstadkomma förändringar.

Kista Folkshögskola (Sverige)

Det beror till stor del på vilket samhällsskikt och var i landet man tittar. En djupare förståelse för, eller kunskap om demokrati är förmodligen ganska sällsynt. Å andra sidan, mitt intryck är att det är ganska lätt att väcka intresse och engagemang hos unga människor, om det ges tid och möjlighet att ta upp ämnet på ett spännande och intressant sätt.

Förtroendet för det demokratiska systemet är fortfarande ganska stort i allmänhet. Dock lite lägre i så- kallade utsatta förorter och i avfolkade landsbygdsområden.

Genç Hayat (Turkiet)

Upprättandet av demokratiska värderingar i Turkiet har ännu inte nått sitt slutförande. Politisk beslutsfattare och politiker utnyttjar rutinmässigt det existerande demokratiska systemet. Men det är det välkänt att kunskap kopplad till rösträtten är större hos yngre generationer i USA än i andra nationer. Man förutsätter att ungdomar kommer närmare demokratiska värderingar som ett resultat av denna omständighet.

VIA Bayern (Tyskland)

Jag tror att vi har ett brett spektrum av åsikter. Vissa är väldigt förtjusta i demokratiska principer och värderingar och till och med kämpar för dem – det finns ungdomskulturer kopplade till det; andra avvisar dem, och en många ungdomar bryr sig inte riktigt...

3) Vilka metoder för medborgerlig utbildning kan du hitta i ditt land som specifikt tar itu med frågan om demokrati och demokratiska principer?

Progestión (Spanien)

Det finns några kommissioner som samlar offentliga intressenter och medborgerliga organisationer. Jag är bekant med detta tillvägagångssätt när det hanteras av civilsamhällets organisationer. I vår organisation, Progestión, ser vi se till att samlas med andra civilsamhällesöreningar för att förbereda påverkansarbete.

Kista Folkshögskola (Sverige)

För det första skulle jag säga att det är landets 156 folkhögskolor som tar sig an den uppgiften. Eftersom folkhögskolorna inte behöver följa den formella utbildningens central läroplaner kan man i kurserna arbeta med frågor kopplade till demokrati dagligen under flera år med samma personer. Men även studieförbund och ett stort antal frivilligorganisationer arbetar med sådana frågor.

Genç Hayat (Turkiet)

Atatürks principer och revolutionens historia lärs ut i det turkiska skolsystemet. Utöver detta finns det inget ytterligare utbildningsinnehåll inom detta område. Allt individer som får utbildning undervisas om är det som står i kursmaterialet om upprättandet av republiken och demokratiska principer.

VIA Bayern (Tyskland)

Det finns deltagande förhållningssätt, metoder att att lära sig demokrati som till exempel "Betzavta"; det finns interkulturellt lärande, det finns medborgerlig utbildning, kamp mot rasism, antidiskrimineringsmetoder – ta itu med frågan om "Grupprelaterad misantropi" etc.

4) Hur uppmuntras och bemyndigas unga människor att delta och forma sin framtid i ditt land?

Progestión (Spanien)

Sociala kampanjer gjorda av politiska partier som uppmuntrar ungdomar att interagera virtuellt. Jag kan inte hitta verkliga åtgärder som syftar till att uppmuntra aktivt medborgarskap. Det finns några möten som finansieras av Erasmus Plus där vi uppmuntrar människor att vara aktiva aktörer och förändringsagenter.

Kista Folkhögskola (Sverige)

Genom deltagande i folkhögskolekurser och genom andra initiativ från studieförbund civilsamhällesorganisationer.

Genç Hayat (Turkiet)

Unga människor uppmuntras att delta och forma sin framtid via ministerier. Till exempel Ministeriet för familje- och socialtjänst startade ett program för barnens deltagande med UNICEF. Detta program omfattade alla provinser i Turkiet. Dessutom finns många projekt och program (Erasmus+, ESC etc.) fick stöd för att få turkiska ungdomar att delta.

VIA Bayern (Tyskland)

Många koncept och tillvägagångssätt finns i skolor, icke-formell utbildning och politiska processer. Det finns till exempel barn-/ungdomsparlament i vissa samhällen, samhällsprojekt som leds av elever och deltagande metoder som implementeras i workshops, skolklasser etc. Jag tror att vi i Tyskland har mycket erfarenhet, men dessa erfarenheter sprids inte för det bredare publik av som kan sprida det vidare.

5) På grundval av frågorna 3 och 4, vad skulle vara ett användbart tillägg (när det gäller tillvägagångssätt, material, erfarenheter etc) för demokratiinläring i ditt land?

Progestión (Spanien)

Användbart material som gör det möjligt för utbildare (inom sociala områden, icke-formell utbildning) att uppmuntra ungdomar att delta och öka medvetenheten om hur viktig deras röst är och hur man kan göra sig hörd. Det som också behövs är en debatt om vad som är en del av demokratin och vad som inte är det.

Kista Folkhögskola (Sverige)

Först och främst en förändring av den formella utbildningen i Sverige. Som det är nu ges ingen tid alls att jobba på de frågor vi ombuds granska här. Allt som kan ge människor tid att prata med varandra om viktiga saker, om vad det innebär att vara människa, tid att läsa bra litteratur (litteratur ger oss möjlighet att möta det vi ännu inte har sett eller upplevt. Att aldrig bli ställd inför det hittills icke erfarna gör att vi mer och mer bara ser oss själva som giltighetskriterium), tid att formas som person vid sidan av konsumtion och stress i skolan eller arbete. För det andra, och detta är en av anledningarna till att delta i detta projekt, att utveckla innovativa metoder för demokratiinläring.

Genç Hayat (Turkiet)

Under implementeringsfasen är det skadligt för unga om demokratiska värderingar komprometteras. Tidigare generationers agerande har skadat de demokratiska värderingarna i Turkiet. Detta kan kompenseras med innehåll som fokuserar på föräldrar i motsats till ungdomar. För kapacitetsbyggande i Turkiet, bör kommuner eller provinscentra kopplade till ministeriet iscensätta rättighetsbaserad verksamhet mer aggressivt. Varje stad borde ha ett barn- och ungdomsråd eftersom det är en fördelaktig praxis.

VIA Bayern (Tyskland)

Befintliga tillvägagångssätt och koncept måste samlas in, professionaliseras och spridas i praxisgemenskaper.

Demokratilärande som en del av Civic Education

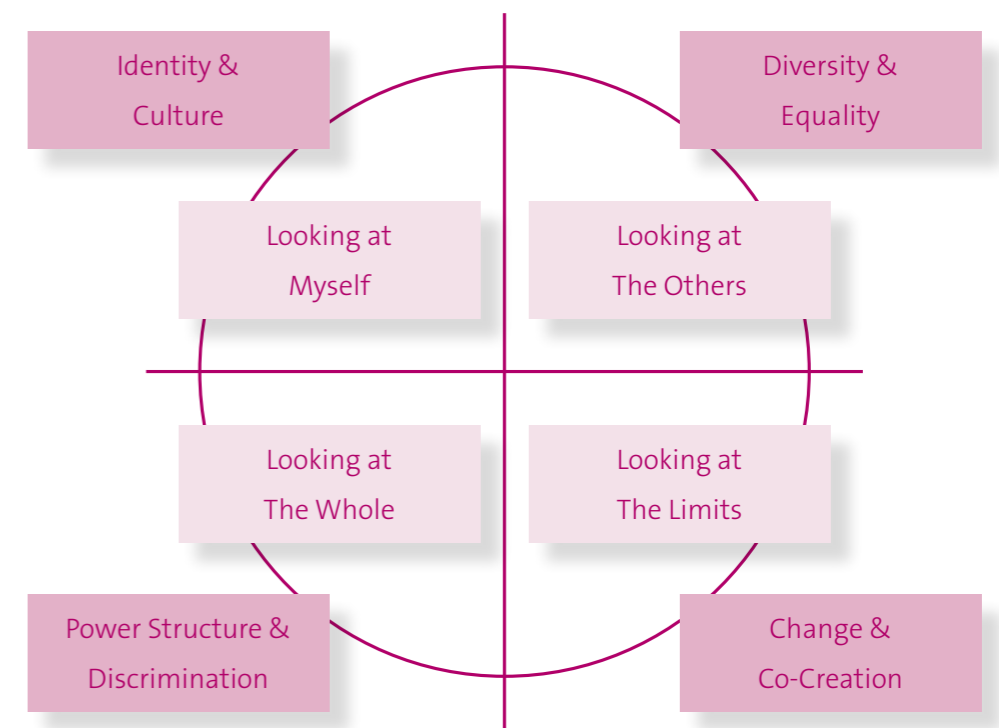
Termen “medborgerlig bildning” har sitt ursprung i den anglosaxiska regionen, särskilt USA, Kanada och Storbritannien. Syftet är att främja kompetenser bland samhällets alla medlemmar som behövs för att det demokratiska systemet ska kunna stärkas, utvecklas och underhållas.

I detta sammanhang kan medborgerlig utbildning delas upp i olika kategorier:

En kategori av medborgerlig bildning syftar till att lära sig om demokratiska institutioner och processer och att göra det genom att lära sig om- och veta och att förstå hur systemet fungerar. Detta är grunden för att delta i det demokratiska samhället.

Den andra kategorin av medborgerlig bildning syftar till att lära sig om demokratiska värderingar och principer om demokratis “kvaliteter” och att göra det genom aktiviteter och reflektioner. Att införliva ett demokratiskt tänkesätt och att ansvar för sitt eget beteende är avgörande för att förhindra att demokratin bara blir en rent teknisk process som ska bemästras, utan att den även skapar kvalitet och hållbarhet genom våra handlingar.

2016 publicerade Centrum för tillämpad policyforskning i München/Tyskland ett koncept för “demokratikompetens”, utvecklat inom ramen för ett XENOS-projekt. Begreppet härrör från EU-kommissionens definition av kompetens som “att anta ansvar och ha ägarskap” och särskiljer fyra perspektiv som ska antas:

Didaktiskt tillvägagångssätt och struktur för verktygslådan: Temacentrerad interaktion (TCI)

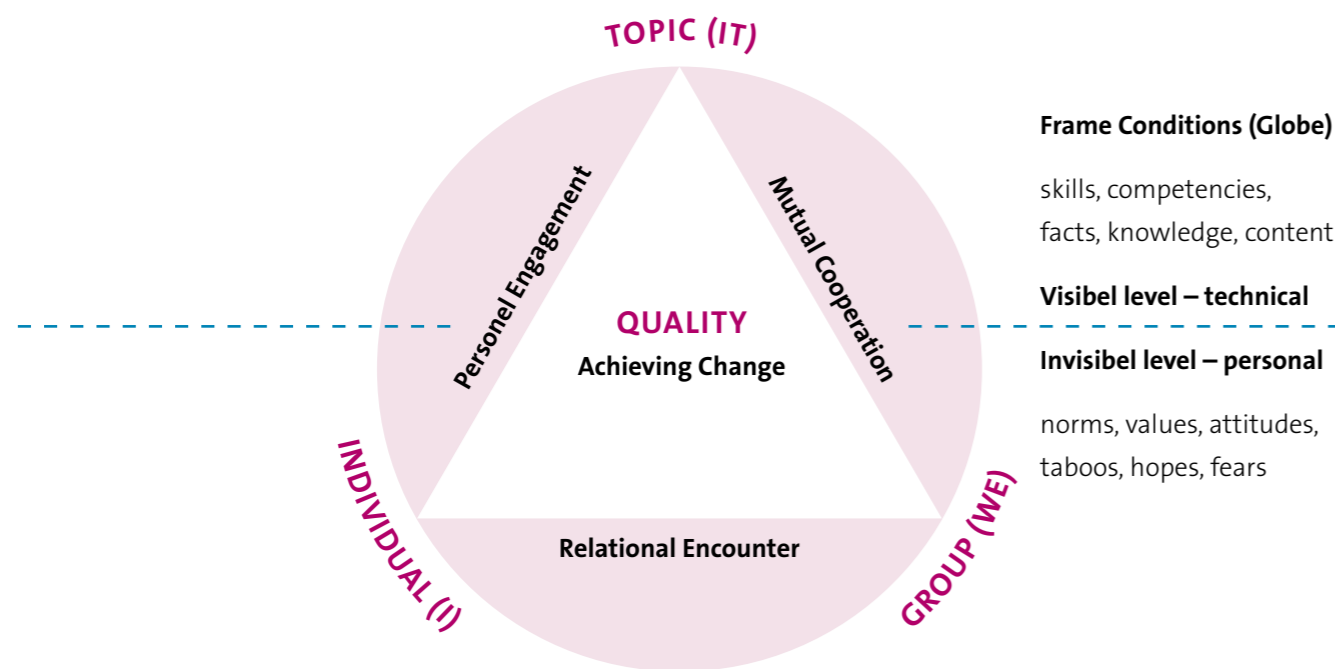
För att uppnå holistiskt djup och hållbar förändring längre än enbart genom kunskapsförmedling kring medborgerlig bildning, är sättet på vilket workshops eller förändringsprocesser drivs och reflekteras avgörande. För detta ändamål ger Theme Centred Interaction (TCI) en viktig orientering, en modell och en "anda" för hur man kan arbeta på det resursorienterade, deltagande och processorienterade sättet som präglar alla CAN DO-projekt.

Vad är temacentrerad interaktion (TCI)²

Kort beskrivning på Wikipedia: Temacentrerad interaktion (TCI) är ett koncept och en metod för att arbeta i grupp. Dess mål är socialt lärande och utveckling av personen. (...) TCI har utvecklats i USA av psykoanalytikern och psykologen Ruth Cohn, av terapeuterna Norman Liberman, Isaac Ziemann och av andra företrädare för humanistisk psykologi. Under det djupa intrycket av den nazistiska regim som Cohn var tvungen att fly från som jude, var hennes övergripande mål att hjälpa till att skapa humana miljöer som möjliggör personlig tillväxt och levande lärande som en nyckel till att förbättra samhället. Senare utvecklades TCI vidare i Europa och i Indien. (...) Ruth Cohns ursprungliga syfte var att "göra det möjligt för en frisk person att förbli frisk". Här syftar "hälsa" inte bara på individuellt välbefinnande, utan också på politiskt ansvar i världen.

Allmänt schema – och hur det tillämpas i lärande sammanhang

Följande är en egen visualisering som innehåller de fyra faktorer som beskrivs i TCI: Ämne, Individ, Grupp och Globe samt en variant av "Isbergsmodellen" (synlig/osynlig del av världen).

2 För mer bakgrund om konceptet och dess praktiska användningsområden läs även Schneider-Landolf, Mina / Zitterbarth, Walter (red.) (2017). Handbook of Theme-Centered Interaction (TCI). Göttingen

Varför föreslår vi att man använder TCI i samhällsundervisning?

I många traditionella lärmiljöer som skola eller universitet, men också i många interaktiva utbildningar som arbetar med rollspel eller simuleringar, är den övre nivån av ämnet det enda fokuset. För att transportera fakta, färdigheter, kompetenser som rör ämnet, väljs olika metodiska vägar; men resultatet av vad som bör förstås, läras och göras kommer alltid från "toppen".

Denna sammanställning föreslår ett mer omfattande och på ett sätt mer radikalt sätt att på lika sätt integrera de "dolda" nivåerna av hur lärande och förändring kan ske.

När man gör en workshop eller förändringsprocess med medborgarfostran finns det förstås ett officiellt ämne, i vårt fall: att lära sig demokrati. Detta ämne är överst, som den "synliga" nivån för workshopen.

Längst ner i TCI-modellen finner vi individerna och gruppen som grunden för inläringen – individuella personer och personligheter som har en viss erfarenhet, attityd och syn på ämnet, samt gruppen där och genom vilken vi lär oss. Gruppen är samhällets mikrokosmos och därmed en idealisk miljö för att lära sig demokratiska färdigheter, genom att lyssna på andras erfarenheter, byta perspektiv, pröva nya beteenden, få reflektion och förverkliga vår vision.

Modellens fjärde faktor är jordklotet, det vill säga de förutsättningar som möjliggör och samtidigt begränsar vad som kan uppnås i en pedagogisk miljö: Med utgångspunkt från rummet och förutsättningarna där lärandet sker (tid, rum, temperatur) upp till det sociala och politiska sammanhang (politiska händelser, påtryckningar från myndigheter) där det sker.

Särskilt i dagens samhällen med stora klyftor i befolkningen och väldigt olika syn på hur man ska tackla avgörande situationer (som Covid 19), finns det en hel del oreflekterade personliga värderingar, som styr ens liv, attityder till andra människor, personliga förhoppningar och rädslor och tabun som ibland inte tas upp alls. Det finns ingen entydig riktning att följa. Jämför man modellen med ett isberg är bara en liten del av verkligheten och samhällets ämnen synliga medan det mesta är gömt under vatten. Ofta är dess dimension och kraft mycket större än det officiella ämnet.

Men allt detta kan förstås som den osynliga nivån av en verkstad – den nedre delen av TCI-modellen. Därför föreslår vi att man tar TCI-modellen på största allvar i beaktande när man behandlar ämnen som demokrati, tolerans eller social sammanhållning.

Hur arbetar vi med TCI i samhällsundervisning?

I ljuset av TCI är workshopens huvuduppgift att tillhandahålla individuella och kollektiva kopplingar mellan ämnet och deltagarna. Speciellt när man hanterar abstrakta begrepp som samhälle, demokrati, tolerans, är det avgörande att börja med varje deltagares grundläggande värdesystem, försöka göra det explicit, innan man "påtvingar" abstrakta idéer och levererar definitioner som ska följas. Utbildarens roll är att tillhandahålla aktiviteter som personligen involverar deltagarna genom biografisk reflektion och bygger på den sociala och ekonomiska verkligheten inom samhället. Genom att göra detta på ett resursorienterat sätt finner deltagarna engagemang och styrka inom sig för att ta sig an de frågor som ligger framför sig.

I den här sammanställningen är exempel på sådana aktiviteter:

→ *Uppskattande intervju, Speed Dating om demokrati, Min personliga hjälte*

I senare skeden av workshopen hjälper deltagarnas ömsesidiga stöd att omvandla det personliga engagemanget med ämnena till kollektiva åtgärder. I hanteringen av olikheter och konflikter kommer fördomar, att skapa konsensus och att demokratiskt fatta beslut att upplevas.Handledarnas roll är att vägleda denna process och ge input och metoder som impulser för gruppen att uppmärksamma specifika aspekter av ämnet och föra det till nivån av omedelbar effekt: denna inlärningsgrupp.

I den här sammanställningen är exempel på sådana input och metoder:

→ *Dela resurser rättvist, Var förändringen, Roboten*

Vidare kan faktorerna i den bredare världen reflekteras för att realistiskt uppskatta den möjliga dimensionen av förändring som kan uppnås. Utomstående underskott som det rättsliga systemets eller den verkställande maktens funktion kommer inte att direkt påverkas av ett pedagogiskt förhållningssätt – de är stödjande eller hindrande faktorer. Inom workshoppen kan vi öka medvetenheten om de strukturer och ideologier som omger och påverkar oss (eller andra), och reflektera inom gruppen var och hur samhällsförändringar kan ske via medborgerligt engagemang från aktivister och där andra förhållningssätt (lagar, anti-korruptionsåtgärder, säkerhet etc.) behövs.

I den här sammanställningen är exempel på input och metoder:

→ *Ta itu med en fråga, Diskutera att inte hata – och att förändra hat, Konsten att vara människa*

Utöver de ämnesrelaterade synpunkterna och de metoder som används måste vi också ta hänsyn till den "mindre jordklotet" i lärmiljön – förutsättningarna för att arbeta tillsammans. För att skapa en miljö där individer känner sig bekväma med att öppna sig för personliga värderingar, normer, men också fördomar och rädslor, är det avgörande att skapa en atmosfär av öppenhet, delaktighet och uppskattning i början av och under hela workshoppen. Som facilitator är uppgiften att främja en sådan atmosfär genom att tillhandahålla metoder för att lära känna varandra samt skapa utrymmen och tillfällen för informella möten som en nödvändig grund för att bygga förtroende och därmed möjliggöra en djupare nivå av lärande.

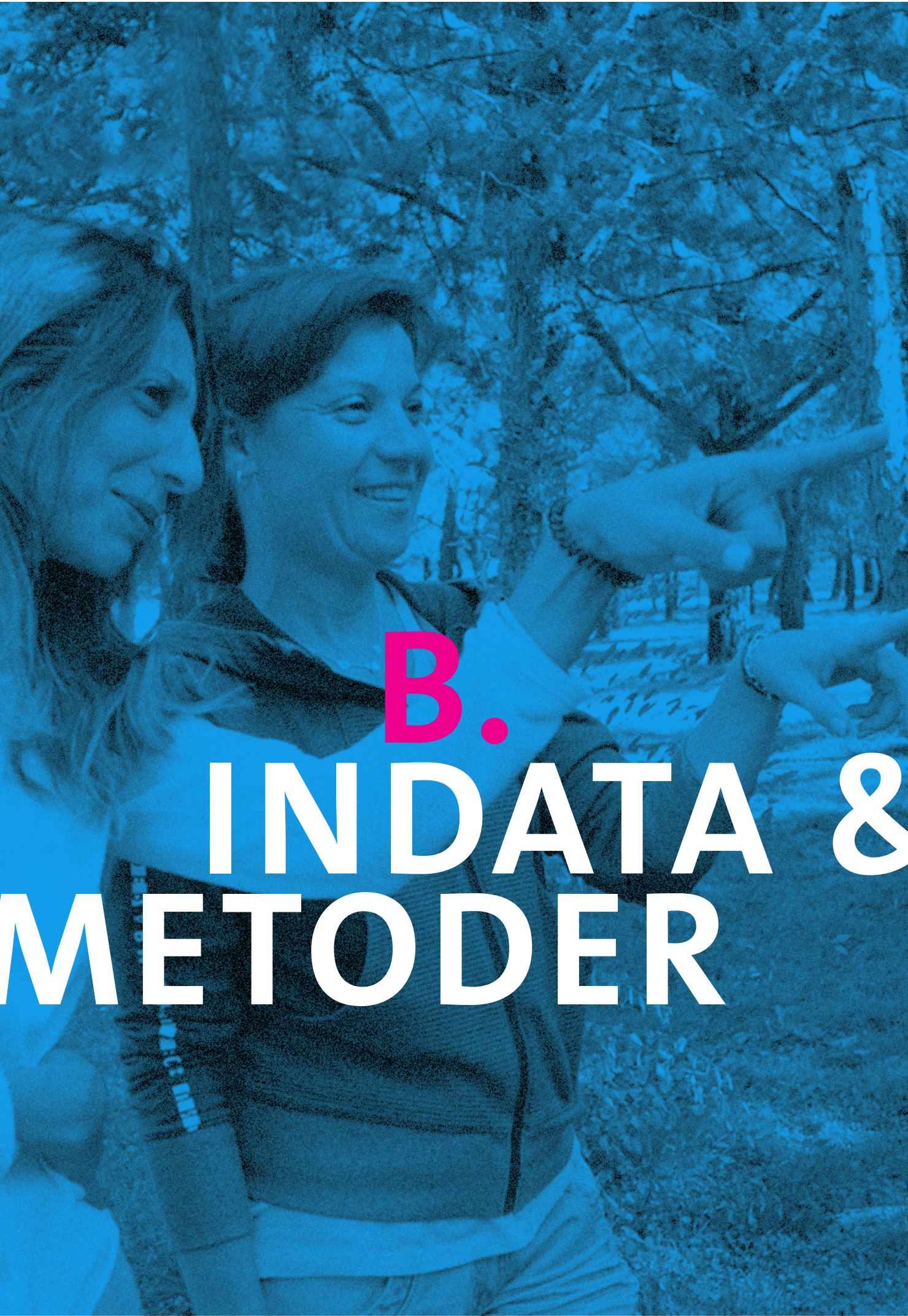
I den här sammanställningen är exempel på explicita aktiviteter:

→ *Jag är och jag känner, Låter bekant, Tre nivåer av incheckning, Cirkeln av känslor*

När det gäller de informella utrymmena finns det faktorn fritid som måste beaktas, men också de mycket närliggande aspekterna av världen som att ha ett trevligt lärrum, god mat och fritid för att utforska omgivningarna eller bara "hänga" med andra deltagare. För att smälta aktiviteterna, alla synpunkter och erfarenheter – som sedan återigen påverkar inlärningsatmosfären och takten i gruppen, bör facilitatorn regelbundet erbjuda utrymme för ömsesidig feedback och reflektion över innehåll och process och kvaliteten på interaktionen inom workshoppen.

Exempel på matsmältningsaktiviteter som presenteras i denna sammanställning är:

→ *Eftertanke, Cirkel av föreningar, Carthusian walk, Buzz-grupper*

B. INDATA & METODER

KOPPLINGEN MELLAN INDIVIDEN OCH ÄMNET

Dessa första metoder syftar till att upptäcka de individuella deltagarnas personliga anknytning till ämnet av intresse – i detta sammanhang: medborgerlig bildning och demokrati.

Uppskattande intervju

Kort sammanfattning

Den uppskattande intervjun är en av stegen i den uppskattande undersökningen (AI), en process för att engagera människor, öka deras förmåga till samarbete och förändring. Intervjun lyfter fram motivation, potential, resurser och aspirationer hos människor i en personlig en-mot-en-miljö.

Syfte / önskade lärdomar

Framgångsrik uppskattning och fokus på det positiva. Lära känna varandra på ett nytt sätt.

Ramar

Gruppstorlek: 4 – 40 personer

Tidsram: 90 – 100 minuter

Platskrav: Möjlighet att sitta i par, med viss akustisk distans

Materialkrav: Intervjumallen som ett utdelat dokument till varje deltagare (se bilaga)

Aktivetsbeskrivning

1. Facilitatorn förklarar intervjuens syfte och förfarande och delar ut intervjufrågorna i ett dokument.
2. Deltagarna sätter sig i par. En person är intervjuare och den andra svarar på frågorna.
3. Efter 30 minuter tar paren 5 minuter för att skriva ner 1-2 nyckelord per fråga på post-its. Denna fas är viktig så att intervjuaren kan vara helt närvarande och lyssna utan att behöva ta anteckningar under intervjun.
4. Paren byter roller och har ytterligare 30 minuter + 5 minuter för att göra anteckningar för den andra personen.
5. Efter att de är klara återvänder paren till cirkeln. Beroende på gruppen och tillgänglig tid kan post-it-lapparna antingen bara sättas upp på väggen för alla att läsa eller personligen presenteras framför gruppen (det senare är naturligtvis mer personligt och uttrycker ytterligare uppskattning).

Kommentarer från deltagarna

Resursinriktad, stärkande, positivt = ger energi till förändringsagenter och människor engagerade i projekt, som ibland överdrivet fokuserar på vad som är fel och problematiskt.

Appreciative Interview is one of the steps of the Appreciate Inquiry (AI), a process for engaging people, increasing their capacity for collaboration and change.

Tips: Resultaten (resurser och aspirationer) måste kollektivt reflekteras över och användas vidare, annars misslyckas aktiviteten med att nå sin fulla potential.

Exempel på en uppskattande intervju – Guide

(Fyll i projektnamnet eller en annan lämplig titel)

Sammanhanget

Ni är alla engagerade inom medborgerlig bildning och/eller aktivt medborgarskap. Vi kommer nu samman för att dela dessa erfarenheter. Vi vill samla motivationer, ögonblick av framgång, förmågor och aspirationer för att veta var vi ska bekräfta det som redan finns och vad som är möjligt. Vi vill stärka våra styrkor och söka efter nya idéer. Samla information och berättelser om vad som fungerar bra och vilket potential som finns att se.

Intervjun

Be din partner om motivationer och positiva erfarenheter som han eller hon har haft inom detta område hittills. Fråga inte som en analytiker som samlar "fakta" – du vill veta de bästa berättelserna! Håll utkik efter de ögonblick då din intervjunpartner känner sig passionerad och strålar. Låt din partner reflektera för att berätta sin egen historia och stöd honom eller henne med öppna frågor. Tillåt inte din partner att fokusera på brister, utan i första hand på resurser, styrkor och potential.

Frågorna

Motivation

Berätta gärna lite om vad du tycker om att arbeta inom området medborgerlig bildning och/eller aktivt medborgarskap:

→ Vad är din motivation att vara aktiv inom detta område?

Potential

Dela med dig av en situation från ditt liv där du kände att du hade en påverkan av den typ som är viktig för dig – inom din organisation eller i allmänhet i ditt liv.

→ När var det du tänkte: "ja, det här är vad jag vill se i världen!"

→ Hur bidrog du personligen till den stunden?

Resurser

Låt oss inte vara blygsamma och istället prata om resurser – det vill säga personliga kvaliteter, färdigheter, karaktärsdrag eller talanger – som du bringar med dig till detta arbete eller engagemang:

→ Vad är du bra på?

→ Vad uppskattar människor dig för?

Aspirationer/visioner för framtiden

Detta utbildningsprojekt/initiativ syftar till ... genom ...

→ Vad är din vision för det? Var skulle du vilja se oss om 1/2/3 år?

→ Vilka är dina personliga aspirationer i detta sammanhang?

Speed Dating om Demokrati

Kort sammanfattning

Genom en uppsättning personliga frågor utbyter deltagarna snabbt åsikter om det aktuella ämnet (i detta fall: Demokrati). Denna aktivitet passar bäst i början av en workshop.

Syfte / önskade lärdomar

→ Utforska ens egen bakgrund angående ämnet

→ Få en uppfattning om andras erfarenheter och perspektiv på det

→ Hitta positiva och problematiska aspekter av ämnet

Ramar

Gruppstorlek: 8 – 30 personer

Tidsram: 20 – 30 minuter

Platskrav: Tillräckligt med plats för att människor ska kunna sitta eller stå framför varandra

Materialkrav: Inga (frågor för facilitatorn)

Aktivetsbeskrivning

1. Hälften av gruppen bildar en inre cirkel som är vänd mot utsidan, medan den andra hälften av gruppen bildar en yttre cirkel som är vänd mot den inre cirkeln så att alla har en direkt partner. Cirklarna kan bildas stående eller sittande på stolar. Det kan även göras utomhus för att ändra miljö.

2. Tränarna meddelar att flera frågor kommer att ställas. Sedan börjar en partner i varje par med att upprepa frågan, medan den andra parten ger svar i exakt en minut. Efter det svarar den första partnern i en minut. Signalerna ges för växlingarna. När det gäller vem som börjar kan tränarna tänka kreativt på saker som följande: den med längre hår, med fler syskon, som har tillbringat mer tid utomlands, med mörkare kläder osv.

3. Efter att paren har utbytt åsikter om en fråga, flyttar deltagarna från den inre cirkeln en person framåt, och sedan ställs nästa fråga.

4. I slutet av övningen kan en reflektion ta upp olika aspekter av aktiviteten: deltagarna kan dela intressanta eller överraskande påståenden de hörde – eller fann i sina egna svar; även effekterna av den här typen av kommunikation (lyssna/prata i en minut) kan fokuseras på.

När det gäller frågorna finns här en lista med frågor som kan anpassas beroende på ämnet för workshopen. Det bör finnas 4-5 frågor att välja mellan för övningen.

→ När var första gången du minns att du hörde ordet demokrati?

→ Fanns eller finns det demokrati i din familj?

→ Hur demokratiskt var beslutsfattandet i din familj?

→ Vad betyder det för dig att vara 'aktiv'?

→ Vad är det du gillar / uppskattar mest med demokrati?

→ Om det fanns ett magiskt ögonblick: vilken lag skulle du införa i samhället?

→ Vad är en sak du skulle ändra om demokrati, som du har kommit att känna den?

Kommentarer från deltagarna

"Speed dating är användbart som en teknik som vi som förändringsagenter kan använda i många situationer."

"En bra metod för att diskutera demokrati på en personlig nivå och lära känna varandra."

"Att föra ämnet till en personlig nivå skapar en känsla av personlig viktighet."

Min personliga hjälte / Värdenas kvadrat

Kort sammanfattning

Deltagarna reflekterar över egenskaper och värden hos sin personliga förebild ("hjälte") och kommer fram till värden som är relevanta för dem och för demokrati.

Syfte / önskade lärdomar

- Skapa en koppling från personliga värden till gemensamma värden
- Bli bekant med värdenas kvadratmodell och hur den kan tillämpas på demokratiska värden
- Lära sig att tillämpa värden på vardagliga situationer och gruppen själv
- Förstå och uppskatta sina egna resurser och förmågor

Ramar

Gruppstorlek: 5 – 25 personer

Tidsram: 90 minuter

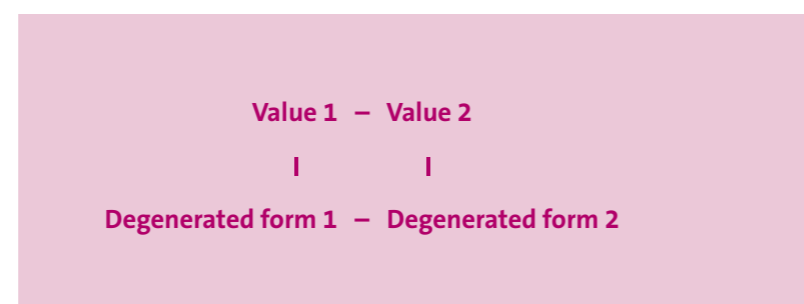
Platskrav: tillräckligt med utrymme för att bilda undergrupper

Materialkrav: Papper och penna för varje deltagare; post-it-lappar för de hittade värdena

Aktivetsbeskrivning

1. Deltagarna får penna och papper och uppmanas att tänka på en person som är en viktig förebild för dem. Det kan vara någon som är död eller levande, en fiktiv karaktär från en bok eller film, en känd person eller en person från deras familj eller vänkrets. Sedan försöker de "rita" denna person med en enkel skiss eller symbol.
2. I nästa steg ombeds alla att skriva ner 3-4 värden som denna person representerar för dem. Sedan ombeds de att ringa in det viktigaste värdet.

3. Nästa steg är att deltagarna samlas i undergrupper om 3-4 personer och berättar för varandra om sina "hjältar" och de associerade värdena. Efter delningen väljer varje grupp två av de presenterade värdena som de anser är relevanta för demokrati i vårt sammanhang och skriver dem på en post-it-lapp.
4. Tillbaka i plenum presenterar grupperna sina värden. I den andra delen av övningen är det facilitatorns uppgift att introducera värdenas kvadratmodell, där de valda värdena balanseras med andra värden: Grundtanken med värdekvadratmodellen är att varje värde behöver ett annat värde att balanseras med, annars kan värdet i dess ensidiga fokus förvandlas till en överdriven form och bli ett degenererat värde. I modellen presenteras de två verkliga värdena i den övre delen med sina respektive degenererade former under:

5. Ytterligare reflektion. Med hjälp av de tre perspektiven inom temacentrerad interaktion kan den fortsatta diskussionen ta tre olika vägar:

→ När det gäller ämnet demokrati i allmänhet: . . .

Finns det värden som saknas för en heltäckande demokrati?

→ Skapa en koppling mellan ämnet och gruppen:

Hur inkorporeras / lever dessa värden i vår grupp? Finns det en obalans vid någon punkt?

→ Återvända till individnivå, ytterligare en del

av övningen kan vara att titta tillbaka på sin hjältes värden och låta dem hitta åtminstone ett exempel på hur dessa värden kan tillämpas på dem själva / i vilken utsträckning de själva lever var och en av dessa värden, på något sätt. Nu delar gruppen upp sig i par och tittar på de egenskaper som har ringats in. För var och en av dessa egenskaper måste de berätta för sin partner tre äkta exempel på hur det är sant att denna egenskap också gäller för dem. (20 minuter)

Det kan också finnas en ytterligare avslutande runda där alla delar en mening: *"Jag är (värde), för att jag..."* – hur detta värde gäller för deras personliga liv. Detta tredje alternativ har en stärkande effekt som kan vara mycket viktig när ämnet tar en mycket deprimerande vändning eller när människor känner sig ganska maktlösa.

Kommentarer från deltagarna

"Den här aktiviteten hjälper till att förstå något universellt utifrån något personligt."

"Värdeskvadraten gör att vi kopplar våra personliga värden till demokrati och upptäcker nya värden längs vägen."

3 Originating from Aristotle's ethics of virtue, this model was further developed and made more popular by...

Missing Translation

GRUPPEN SOM TAR ÄGANDERÄTTEN TILL ÄMNET

De följande tre metoderna ger gruppen en upplevelse av att upptäcka hur demokratiska principer gäller för vardagliga interaktioner, får deltagarna att bestämma sig för hur de vill hantera frågor och reflektera över de val de har gjort.

Att dela resurser rättvist

Kort sammanfattning

Genom att hitta ett sätt att dela befintliga resurser inom gruppen, hanterar deltagarna olika uppfattningar om rättvisa samt privata och offentliga egendomar.

Önskade lärdomar

- Upplevelse av mångfalden av 'rättvisa'
- Utforska förhållandet mellan det privata och det offentliga när det gäller resurser och möjligheter
- Bekanta sig med viktiga dilemman gällande rättvisa
- Utforska demokratiska beslut för ett samhälle som integrerar människors mångfald

Ramar

Gruppstorlek: 10 – 15 personer

Tidsram: 90 – 120 minuter

Platskrav: Tillräckligt med utrymme för att bilda undergrupper

Materialkrav: Om möjligt, använd verkliga resurser som finns tillgängliga, som saker som kan hittas utomhus eller träningsmaterial i rummet eller flaskor med vatten.

Aktivitetsbeskrivning

- 1) Dela upp deltagarna i tre grupper (de kan vara olika stora, men behöver inte vara det – olika storlek ger den intressanta frågan om hur många som deltar i vilken utsträckning i ett samhälle). Varje grupp får följande uppgift: "Samlar tre resurser som ni kan hitta utomhus, som ni tror är av intresse för alla. Besluta sedan hur dessa resurser ska fördelas mellan er. Besluta också hur mycket av det som ska reserveras för oss alla i det här rummet. Ni har 20 minuter." Låt grupperna arbeta, ge inga ytterligare råd. Om de tar upp kommunikation med de andra grupperna, låt det ske.
- 2) Tillbaka i plenum, be grupperna att presentera sina resurser och placera det som är för alla i mitten av rummet.
- 3) Be dem som andra uppgift: "Skapa nu rättvisa för oss alla i det här rummet. Ni har 15 minuter." Den här delen kan utlösa mycket olika tillvägagångssätt – aktiv ändring av resursfördelningen eller teoretisk diskussion om hur rättvisa skulle se ut.

4) Efter 15 minuter, inled reflektionen:

Reflektionen kan börja med att titta på de olika faserna i aktiviteten. Vad var lätt, vad var svårt? Fanns det motsägelser mellan hur ni tänkte på rättvisa och hur ni handlade? Vilka uppfattningar om rättvisa kunde ni observera?

Vid rätt tidpunkt kan de olika uppfattningarna om rättvisa systematiseras:

→ Rättvisa kan betyda att alla har lika möjligheter och chanser från början. Den här uppfattningen fokuserar på individens frihet att ta sitt liv i egna händer. Staten kommer att garantera lika tillgång till möjligheter oberoende av befintliga grupper, strukturer, kulturer, privilegier eller diskriminering.

→ Rättvisa kan betyda att alla når lika resultat i slutändan. Denna uppfattning fokuserar på jämlikhet som ett viktigt värde. Den vill att individer och grupper ska uppnå samma resultat. Därför ingriper den i befintliga makt- och privilegestrukturer och begränsar medvetet individens frihet.

→ Rättvisa kan betyda att uppfylla individuella och kollektiva behov. Staten kommer att tillhandahålla särskilda tjänster och stöd till grupper för att se till att de kan delta jämlikt i samhället och verkligen är i stånd att använda sina (oftast bara teoretiska) möjligheter för denna deltagande. Detta kan ses som ett mellanalternativ mellan de två andra uppfattningarna om rättvisa.

5) Efter denna systematisering kan du be deltagarna att reflektera i grupper igen om vilka tillvägagångssätt de föredrog i aktiviteten och varför.

6) Be deltagarna att dela sina viktigaste insikter i en avslutande omgång.

Tips till facilitatorn

Se till att deltagarna inte påbörjar en rollspel som får dem att distansera sig från vem de är just här och nu i gruppen. Be dem att ta frågan på allvar och arbeta alltid med deltagarnas aktuella behov och intressen i deras grupp.

Självklart kan de överdriva, spela ut, osv., men aktiviteten bör alltid vara kopplad till de aktuella dynamikerna inom gruppen.

Kommentarer från deltagarna

"Övningen hjälpte oss att ifrågasätta oss själva och vårt sätt att göra saker."

"När vi pratar om fördelning av resurser, måste brist vara en faktor."

"Att diskutera resurser, förmåner och rättvisa inom gruppen är ett känsligt ämne!"

Roboten

Sammanfattning

Denna övning använder en lekliknande uppställning – personer som sitter på stolar, en stol som är tom, och en person som försöker sitta på den tomma stolen. Övningen syftar till att visa mekanismer för exkludering i grupper.

Syfte / önskade lärdomar

- Upplevelse och förståelse för mekanismer för exkludering och gruppsykologi
- Reflektion kring hur instruktioner tolkas på ett icke-inkluderande sätt
- Öka medvetenheten om situationer med exkludering
- Reflektion över sätt att bryta sådana mekanismer

Ramar

Deltagarantal: 6 – 18 deltagare

Tidsram: 20 – 30 minuter

Platskrav: Ett rum där deltagarna kan röra sig fritt

Material: Whiteboard, stolars

Beskrivning av aktiviteten (steg):

1) Deltagarna sitter på stolar som är utspridda i rummet, med en tom stol. En person som spelar "Roboten" står framför gruppen. Facilitatorn ger instruktionen att stolarna inte får flyttas och fysisk kontakt är inte tillåten mellan personerna som sitter. Sedan skriver facilitatorn på whiteboarden: "Robotens mål är att få en stol."

2) Roboten går sakta mot gruppen och försöker sitta på den tomma stolen. Automatiskt kommer gruppen att diskutera strategier och försöka undvika att Roboten får en stol – förmodligen genom att ändra sina egna platser. Efter flera försök eller när Roboten lyckas få en stol avslutas lekdelen av övningen och reflektionen börjar.

3) Reflektionen bör fokusera på processen inom gruppen av personer som sitter och konsekvenserna av beteendet för såväl individen som hela gruppen.

Frågor för reflektion:

- Vem var ledande i att utforma en strategi?
- Var alla inblandade i strategin?
- Fanns det någon som inte ingrep i diskussionen om strategin?
- Hur kände sig alla i sittande grupp under övningen? Hur kände "Roboten"?

Facilitatorn kan återvända till whiteboarden med den ursprungliga instruktionen och ställa frågan, om det är tillämpligt: "Varför beslutade gruppen att utforma en strategi för att undvika att Roboten fick en plats, när den enda instruktionen för övningen var att Roboten ville ha en stol?"

Var förändringen

Sammanfattning

I denna aktivitet reflekterar deltagarna över demokratis dilemman, världens dubbelnatur och deras egen ståndpunkt när det gäller vad de vill förändra till det bättre. Titeln på denna övning hänvisar till talesättet "Var den förändring du vill se i världen."

Syfte / önskade lärdomar

- Förståelse för världens dubbelnatur
- Ökad medvetenhet om sina egna blinda fläckar
- Att hitta sätt att bygga broar till andra människor
- Få en uppfattning om hur man hittar lösningar som tar hänsyn till olika synpunkter

Ramar

Gruppkonstellation: Grupper med upp till 20 personer

Tidsram: en del 60 minuter, båda delarna 90 minuter

Platskrav: tillräckligt med utrymme för att människor ska kunna sitta i en cirkel

Material: penna och papper, whiteboard för att visualisera värdekvadraten

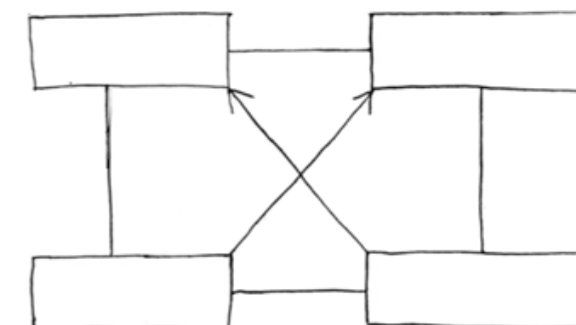
Aktivetsbeskrivning

DEL ETT

1. Deltagarna ombeds börja med ett personligt exempel och skriva ner en problematisk karaktärsdrag hos en person de känner (till exempel o pålitlig, rörig, för pratsam...). Be dem skriva ner detta ord längst ned till höger på ett papper. Sedan bör de tänka på den positiva motvärdet till detta problematiska karaktärsdrag och skriva det längst upp till vänster på sitt papper (till exempel pålitlig, ordnad, lyhörd...). Det är förmodligen också ett värde som de själva gillar. Till och med grafiskt kan man se: Jag känner mig överlägsen medan den andra verkar vara under mig.

2. Därefter reflekterar de över vad det skulle innebära om detta positiva värde skulle överdrivas till att tas som absolut. I fallet med pålitlighet kan det vara brist på flexibilitet/dogmatism, i fallet med ordning kan det vara besatthet, i fallet med lyssnande kan det vara brist på egen ståndpunkt. De skriver ner detta värde på den vänstra sidan nedanför det positiva värdet. Till sist saknas ett värde: den positiva motvärdet längst upp till höger på pappret (till exempel flexibel, processinriktad, uttrycksfull...). Låt deltagarna hitta de "saknade bitarna" antingen på egen hand eller i par.

Varje person bör ha följande "värdekvadrat" skrivet på sitt papper:

→ Näring till tankarna som facilitatorn kan föra in i reflektionen av den första delen av övningen – om det inte kommer från deltagarna själva:

→ Varje positivt värde behöver en motpol för att inte överdrivas till en negativ ytterlighet.

→ Den andres negativa karaktärsdrag kan innehålla en positiv kärna som bör uppskattas.

→ Att förstå värdenas dubbelnatur innebär inte att det inte längre finns konflikter – du gillar förmodligen fortfarande inte den andres egenskap. Men du erkänner att han eller hon också har en perspektiv som är en del av ett värdebaserat dilemma. Samtidigt erkänner du att du själv kan uppfattas som överdrivande dina personliga värden.

→ Att vara en aktiv medborgare innebär att vilja förändra saker till det bättre. En fara är att denna förändring externaliseras till andra medan många aktivister inte ifrågasätter sin egen ståndpunkt. Speciellt 'vänsterorienterade' aktivister har kritiserats för att hantera moraliska normer som tolerans, inkludering och mångfald, samtidigt som de inte accepterar andra ståndpunkter som inte passar deras idé om vad det innebär.

→ Att konfrontera den andre innebär alltid att konfrontera sig själv. På detta sätt är det inte så lätt längre att ogilla en person som sådan – du går in i en dialog och försöker hitta gemensamma lösningar som kan vara mer kreativa än att bara vinna eller förlora.

DEL TVÅ

3. Deltagarna konverterar nu denna idé till populistiska uttalanden. Låt dem samla populistiska uttalanden och be dem att fylla i ett schema i enlighet med detta för att försöka hitta ett demokratiskt dilemma. Här är ett exempel. Populistiskt uttalande: "Politiker är alla korrupta." Den positiva motvärdet kan vara "Politiker är oberoende". Nu, om du överdriver detta positiva värde, kan du hamna med "Politiker tar ogenomtänkta beslut". Som positivt motvärde kan du säga "Politiker har bra nätverk". På den översta nivån blir ett demokratiskt dilemma mellan Oberoende och Nätverkande synligt. Detta dilemma bör omfattas, det kan inte lösas och demokrati som en process innebär att besluta i olika situationer om oberoende är viktigare nu eller om nätverkande är avgörande i detta ögonblick.

4. Be deltagarna att bilda små grupper och låt två av dem visualisera ett av de demokratiska dilemman de har hittat med sina kroppar. I plenum delar de två deltagarna en mening från sin ståndpunkt för varje visualisering. De andra observerar och gör små förändringar för att eventuellt hitta en "lösning" på dilemmat.

För att förbereda detta kan enskilda deltagare stå bakom var och en av de två som representerar dilemmat för att fysiskt uppleva båda sidorna. Till sist delar de två deltagarna som representerar värdena en mening om hur de känner och om de har upplevt ett bra beslut som togs i dilemmat.

Reflektionen fokuserar på frågan om hur inre och yttre förändring går hand i hand; vilket "rätt" har vi som aktiva medborgare att driva förändring i samhället? Hur långt kan andras deltagande gå? Är vi förändringens facilitatorer som andra definierar? Definierar vi en dagordning för oss själva? Vad innebär det att gå ett steg framåt med andra som följer? När går vi, när betyder aktivt medborgarskap att backa?

Här är några andra exempel på värderutor som visar spänningarna mellan viktiga demokratiska värderingar och deras överdrifter:

Mångfald
Fragmentation

Identitet
Segmentering

Transparens
Hotad säkerhet

sekretess
hemlig

Yttrandefrihet
Förolämpningar

Skydd av värdighet/integritet
Undertryckande

Utbildning
Elitism

Gräsrotsaktivism
Blind demokrati

Involvera minoriteter
Långa processer

Gå vidare
Exkludering

Säkerhet
Total kontroll

Lår gå
Anarki

MED TANKE PÅ “VÄRLDEN I STORT”

Det följande kapitlet innehåller tre tillvägagångssätt för att föra de större sammanhangen i vår värld in i rummet: att tänka på handlingssteg att ta när det gäller en specifik samhällspolitisk fråga, förstå och agera mot hatretorik samt tänka på vilka egenskaper människor behöver för att ytterligare utveckla 'demokratiprojektet'.

Att hantera en fråga

Kort sammanfattning

Deltagarna tar en specifik social/politisk fråga som är nära dem personligen och börjar tänka på sätt att hantera denna fråga på kort, medel och lång sikt.

Önskade inlärningsresultat

- Att ta den omedelbara sociala/politiska kontexten in i rummet
- Att närma sig en fråga på ett personligt (inte alltför abstrakt) sätt
- Att nå en gemensam förståelse för ett problem och möjliga lösningar
- Att lära sig tänka och planera strategiskt, realistiskt bedöma den tid och de resurser som finns tillgängliga

Ramar

Gruppstorlek: Grupper med upp till 30 personer.

Tidsram: 90 – 120 minuter, beroende på frågans komplexitet

Platskrav: tillräckligt med plats för att människor ska kunna sitta i delgrupper

Material: penna och papper eller en whiteboard för att visualisera de hittade svaren

This method helps to understand a reality that we are not always aware of.

Tips och anpassningar

Det kan vara nödvändigt att bryta ner svaren ännu mer, eftersom tendensen vanligtvis är att beskriva lösningar med många förutsättningar. Ett sätt att göra det är att fråga: VEM kan göra det? Och vad behöver den personen för att kunna göra det? På detta sätt måste vi verkligen tänka på de steg som leder till lösningar.

Ett annat sätt att strukturera lösningarna skulle vara att skilja två nivåer:

- Vilka typer av lösningar behövs?
- Vad kan VI (personerna som sitter i det här rummet och tänker på problemet) göra?

Aktivetsbeskrivning

Först kan deltagarna föreslå en social fråga som är nära dem (känslomässigt och/eller fysiskt, eftersom de stöter på den i vardagen och arbetet). De presenterar sedan denna fråga för hela gruppen och ger en översikt över hur denna fråga framträder, dess påverkan och eventuellt hur de tror att den började. Andra deltagare kan ställa frågor om denna fråga.

Därefter delas gruppen upp i delgrupper om 3-4 personer och börjar tänka på följande frågor:

- a) Vad tror du är den grundläggande orsaken till problemet som måste åtgärdas?
- b) Vad kan vi göra för att ta itu med frågan? Tänk på tre tidsramar:
 - vad kan vi göra IMORGON?
 - vad kan vi göra NÄSTA MÅNAD?
 - vad kan vi göra INOM DE NÄSTA 3 ÅREN?

Delgrupperna skriver ner sina svar på olika papper. Grupperna presenterar sina svar och sätter upp pappren i rummet enligt tidsramarna. När alla grupper har presenterat sina svar kan lösningarna grupperas och diskuteras vidare. Aktiviteten kan avslutas med en kort reflektionsrunda om hur deltagarna känner att de har kommit med förslag och lösningar.

Kommentarer från deltagarna

“Denna metod hjälper till att förstå en verklighet som vi inte alltid är medvetna om.”

“Det var användbart att se hur de tre tidsramarna öppnar upp en mängd olika lösningar.”

“Vi kan anpassa detta tillvägagångssätt för många olika ämnen och sammanhang.”

“Att ställa en sådan fråga i gruppen är användbart eftersom det hjälper människor att hitta svar och göra förslag till förändring. Det ger en känsla av ansvar och befogenhet.”

The exercise helps to realize the complexity and individual understandings of hate speech.

Diskutera hur man kan undvika hat/Diskutera hur man kan förändra hat

Kort sammanfattning

Deltagarna lär sig om hatretorik och hur man använder motretorik som ett sätt att hantera hatretorik. Övningen består av två delar: i den första lär de sig om komponenterna i hatretorik – med beaktande av varje medlem i gruppen och deras bakgrund, analyserar konkreta exempel från medierna och hittar en gemensam definition. I den andra delen lär sig människor att ändra dynamiken i ord för att undvika hatretorik. Gruppdiskussionen lär om motberättelser som alternativa diskurser till hatretorik.

Önskade inlärningsresultat

- Deltagarna lär sig att känna igen hatretorik och motretorik.
- Lära sig om komplexiteten att kategorisera hatretorik
- Identifiera en komponent som kan övergå från hatretorik till motretorik eller mer neutral retorik.
- Omvandla hatretorik till motretorik genom praktiska aktiviteter.

Ramar

Gruppstorlek: 10 – 15 personer

Tidsram: 3 timmar

Platskrav: En stor plats där deltagarna kan sitta och diskutera tillsammans

Material: Papper för deltagare att skriva sin definition; bärbar dator/projektor för att visa exempel på hatretorik och en översikt

Aktivetsbeskrivning

DISKUTERA HAT (ÖVNING DEL ETT)

1. Till att börja med bör facilitatorerna förklara varför det är nödvändigt att diskutera hatretorik. Människor är mer benägna att engagera sig om de tror att det är viktigt. Exempel på varför det är viktigt: Mänsklig erfarenhet har lärt oss att vi bör motarbeta hatretorik för allmän välfärd och harmoni.
2. På nästa nivå inleder facilitatorn en konversation om vad som utgör hatretorik: Därför att människor från olika nationaliteter och kulturella bakgrunder har olika uppfattningar om vad som utgör hatretorik. De uppfattar också olika begränsningar när det gäller vad som utgör hatretorik och straffet för dem som ägnar sig åt det. På den här nivån bör människor delas upp i jämna grupper och ombeds definiera en påstående och identifiera hatretorik.
3. I det tredje steget presenterar grupperna sin gruppdefinition och diskuterar den för att identifiera områden med oenighet.
4. I det fjärde steget bör exempel på hatretorik granskas, och gruppen bör tillämpa sin definition. På detta steg framhäver facilitatorn eventuella avvikelser mellan definitioner och exempel i gruppdiskussionen.

Hatpropaganda är komplexa när det gäller själva definitionen: Eftersom det råder oenighet om hur hatpropaganda ska definieras är det svårt att hitta en som passar alla mönster. Med detta sagt bör vi

DISKUTERA FÖR ATT ÄNDRA HAT (ÖVNING DEL TVÅ)

5. Facilitatorerna bör låta deltagarna diskutera och understryka varför motretorik är nödvändig (eftersom människor är mer benägna att lära om de tror att det är viktigt). Exempel på varför det är viktigt: Det har visat sig att bestraffning och förbud av hatretorik inte är effektiva metoder mot hatretorik.
6. På den andra nivån bör facilitatorn gruppera deltagarna och sedan inleda en konversation om vad som bör ingå i motretorik baserat på deras definition i deltagarnas huvuden. Människor från olika nationaliteter och kulturella bakgrunder har stött på olika former av hatretorik. På den här aktivitetsnivån bör människor delas upp i jämna grupper och ombeds definiera en påstående och identifiera motretorik.
7. I det tredje steget bör grupperna presentera sin gruppdefinition och diskutera den för att identifiera områden med oenighet.
8. I det fjärde steget bör exempel på hatretorik granskas, och gruppen bör tillämpa sin definition av motretorik. På detta steg bör facilitatorn framhäva eventuella avvikelser mellan definitioner och exempel i gruppdiskussionen. Sammantaget kommer deltagarna att förstå hur motretorik används, vad det är och hur man omvandlar hatretorik till motretorik.

Tips för facilitatorn

Exempel på hatretorik: Eftersom det finns specifika regler och attityder om hatretorik bör hatretorik vara mångsidig när det gäller målgrupp. Det hjälper till att omvandla bred hatretorik till motretorik.

Bakgrundsinformation:

Facilitatorn bör vara medveten om människors trauma och andra problem. För att vara medveten om sådana faktorer bör en förtest användas. När facilitatorn förbereder och presenterar översikten kan han eller hon också varna deltagarna och ge dem en fri plats att lämna.

Motretorik är komplex när det gäller definition: Eftersom det pågår en stor tvist om definitionen av hatretorik är det svårt att hitta en som passar alla mönster. På grund av sitt ursprung i hatretorik är motretorik mer komplex än sin antagonistiska motsvarighet.

Kommentarer från partnerorganisationer

“Övningen hjälper till att förstå komplexiteten och individuella förståelser av hatretorik.”

“Hate speech is a problem against freedom of speech and expression, therefore against a basic democratic value and human right. It’s a deep, complex topic that requires time & participation.”

“Great idea to let participants find a definition first. I would add the impact hate speech has to the recipient, on an emotional level, in order to help us empathize. It’s crucial to talk about the influence of media!”

“To bear the burden of the common complexity” (quote from Peter Sloterdijk) eller Konsten att vara människa

Tankar av Åke Larsson

Frasen “gemenskap och oenighet”, något som förmodligen är en förutsättning för varje modern demokratisk samhälle, leder mina tankar till vad det innebär att vara en “fri” och levande person i en demokrati av vår typ, det vill säga en demokrati som måste övervägas, förhandlas och även fungera mellan val och på alla administrativa nivåer – nationell, regional och kommunal.

För det första landar mina tankar ganska långt borta – till Sanningstribunalet i Sydafrika och konceptet UBUNTU (medkänsla – jag är den jag är genom den andre). Att vara mänsklig, enligt en definition som kopplar till Desmond Tutus idé om sanningstribunalet, skulle kunna vara: att inte hata eller fördöma människor, utan att fördöma en del av det som människor gör och säger. Mycket av kritiken som tribunalet har fått i efterdyningarna och med oroligheterna som har drabbat landet även efter apartheid grundar sig på uppfattningen att sanningstribunalet var en “lösning” på de problem som landet står inför. Jag menar, det är en ödesdiger missuppfattning.

Sanningstribunalet löste inte konflikter eller problem. Förmodligen trodde ingen i Sydafrika att det skulle göra det. Vad det gjorde var att ta bort en del av hämnden som annars hade kunnat ta våldsam form och dragit människor in i den. Detta är något helt nödvändigt om människor i ett samhälle ska kunna, med Peter Sloterdijks ord, “bära bördan av den gemensamma komplexiteten”.

I vår del av världen, cirka 30 år efter sanningstribunalet, lever vi med en utbredd uppfattning att det vi gör, gör vi för vår egen vinning och att vår egen vinning därför fungerar lika bra som en drivkraft för att ta hand om våra äldre som för att tillverka mobiltelefoner eller bilar osv. En uppfattning som leder oss till att lätt glömma att människan inte bara är fri utan också beroende, att hon inte bara är en individ utan också ett socialt väsen. Så jag tror att det som var giltigt då och där, Desmond Tutu visste att det är giltigt överallt, nämligen att en människa inte skapas genom att bli upplyst om principerna för mänskligt beteende. Hon skapas genom att bli en del av de känslomässiga grunderna för dessa principer.

Demokrati som en modern stat blev möjlig när “demos” (folket) kunde avgränsas territoriellt och kulturellt, och befintliga konflikter kunde inhägnas i en övergripande gemenskap. När en varm cirkel av historiska lojaliteter och band kunde utvidgas för att inkludera miljontals människor. När en homogen gemenskap som inte fanns kunde skapas.

En process som i stor utsträckning karakteriserar 1800-talet och som innehåller mer eller mindre omfattande exklusionsmekanismer mot delar av befolkningen som ansågs inte kunna bli en del av den homogena “folkets kropp”.

Mekanismer som ansågs nödvändiga och även bra för exempel tillväxten av folkhemmet.

Känslan av tillhörighet var viktig och har alltid varit en förutsättning för viljan att skipa rättvisa. Där känslan av tillhörighet minskar – vid gränsen till icke-tillhörighet, sätts viljan till rättvisa konstant på prov. Förstärkningen av tillhörigheten har därför fungerat som ett argument för att definiera och utesluta icke-tillhörande.

Detta, anser jag, är tydligt i vår tid. Jag tror att vi har nått en punkt där sådana samhällen har blivit omöjliga att upprätthålla med fredliga medel. Permanent och äkta värdekonflikter har blivit själva existensvillkoret för varje samhälle där vi är demokratiska. Därför blir förmågan och viljan att hantera dessa värdekonflikter på ett fredligt sätt en nödvändig del av att bli människa.

Det finns en hjälplös klyfta som har präglat moderna demokratier oavsett ideologisk grund. Å ena sidan

demokratin som en social förutsättning för harmoni och konfliktlösning, å andra sidan demokratin som en social förutsättning för oenighet och mångfald. Å ena sidan demokratin som ett medel, å andra sidan demokratin som ett mål och en livsstil.

Min slutsats är att de val vi har idag inte handlar om mångfald eller enhet utan om mångfald med demokrati eller mångfald utan demokrati. Den varma cirkel som nationalistiska ödesmyters myter en gång kunde framkalla som nationellt fungerande kitt är inte längre möjlig.

Uppgiften vi står inför – att flytta grunden för nationella demokratier från likhet till olikhet, från enhet till mångfald, är ny och historiskt otestad. En ny konstruktion för demokrati måste förhandlas, formuleras, debatteras och genomdrivas om demokratin och fredlig konflikthantering inte ska falla sönder. Kanske måste demokratin gå från att se sig själv som ett utvecklingsprojekt till att se sig själv som ett samlevnadsprojekt.

Och vi som ska befolka dessa samhällen – vilka måste vi vara? Vilka medborgerliga dygder bör vi besitta? Konsten att vara människa handlar bland annat om att utveckla en känsla för vad som är en möjlig frihet och samtidigt en oundviklig beroende.

- Att ha en stark förmåga att vara både oss själva och med andra samtidigt.
- Att vara fri från andra på ett sådant sätt att jag inte alltid känner mig tvungen att göra alla omkring mig till lags – och ändå vara medveten om min koppling till dem.
- Att inte ständigt behöva hävda min åsikt – men heller inte opportunistiskt böja mig för något som jag innerst inne känner är fel.
- Att så det är möjligt göra det som är viktigt för mig själv – och ändå alltid veta och ta hänsyn till vad som är viktigt för andra.
- Att se möjligheterna i livet även om det är en brant uppförsbacke att ta sig dit – och ändå inte blunda för dess oundvikliga begränsningar.
- Att ha förmågan att föreställa sig något gott i framtiden – även om det för närvarande verkar som om det inte finns några logiska skäl att göra det.

Att använda denna betraktelse som metod

Denna text presenterades som muntligt berättad betraktelse för deltagarna. Vid slutet presenterades, kommenterades och diskuterades de föreslagna dygderna inom gruppen.

Lärdomar, uttryckta av deltagarna

- Att vara medveten om idén att varje process behöver en lämplig tid
- Ett utmärkt exempel på hur berättande kan hjälpa oss att koppla samman historia och nutid. Det hjälpte oss att förklara utvecklingen av praxis, attityder och normer
- Det hjälpte oss att tänka ur ett historiskt perspektiv. Och det var lärorikt att lära oss saker som vi inte hade hört tidigare
- Att förstå att det alltid finns en tradition och kontext där begrepp och praxis föds, och att vi behöver anpassa oss till nya verkligheter
- Den demokratiska resan hjälper oss att förstå och fördjupa oss i ämnet hur det började och hur det kan vara i framtiden
- Det är viktigt att ha i åtanke frågorna om vad vi behöver för framtiden i varje situation Bygger vår medvetenhet
- Avgörande att gå djupare med detta! Börja med de föreslagna påståendena

Ytterligare förslag för att använda detta som en metod

- Eftersom varje land har olika utvecklingsperioder måste vi kanske sätta detta i perspektiv
- För att koppla det intellektuella innehållet till deltagarna i rummet kan vi fråga: Var upplever du den här aspekten i din vardag?
- Det skulle vara bra att ha konkreta praktiska aktiviteter som bygger tolerans för osäkerhet och motståndskraft i möten med utmaningar.

MED HÄNSYN TILL DEN “MINDRE VÄRLDEN”: ENERGI & ATMOSFÄR

Under hela mötet är det viktigt att ta hand om den “mindre världen”, vilket innebär alla aspekter som bidrar till en god energi och atmosfär, eftersom detta är en förutsättning för hållbar inläring. De följande korta övningarna hjälper deltagarna att lära känna varandra, visa upp sig i gruppen och bli sedda, samt skapa en ny fokus innan man börjar ett nytt ämne. Den sista övningen ger människor chansen att uttrycka sig när atmosfären har blivit spänd.

Uppvärmning: “Jag är, och jag känner”

Kort sammanfattning

Denna övning kan göras i början eller i slutet av en dag eller session och ger deltagarna möjlighet att kolla in med sig själva, visa var de befinner sig och se var andra befinner sig.

Syfte / önskat lärande

- Att koppla med sig själv och med gruppen
- Att fokusera på nuet / “här och nu”

Ramar

Group size: Upp till 20 personer

Tidsåtgång: 15 minuter

Platskrav: Ett tillräckligt stort utrymme för att bilda en cirkel där deltagarna kan röra sig fritt

Material: Inget

Möjliga anpassningar

- Gå utomhus!

Beskrivning av aktiviteten

1. I en cirkel tar varje deltagare, en i taget, ett steg mot mitten och säger, “mitt namn är... och jag känner...” Och lägg till ett ljud, en gest, en rörelse, etc. som beskriver hur de känner sig här och nu.
2. Resten av gruppen upprepar det som var och en gör.

Kommentarer från partners

“Denna introduktionsform höjer medvetenheten för varje person i gruppen! Upprepningen skapar också omedelbar grupp känsla.”

“Kan vara stressande för personer som känner sig i centrum.”

Låter bekant...?

Kort sammanfattning

Delgrupper om 3-5 personer försöker hitta saker de har gemensamt.

Syfte / önskat lärande

- Börja prata med varandra
- Skapa kopplingar mellan varandra
- Få en första känsla av bekantskap inom en mindre grupp människor

Ramar

Gruppstorlek: Upp till 20 personer

Tidsåtgång: 15 – 30 minuter

Platskrav: Ett tillräckligt stort utrymme så att människor kan bilda delgruppscirklar

Material: Kan göras utan (kort version) eller med flipchart-papper (lång version)

Beskrivning av aktiviteten

1. T1. Gruppen delas upp i delgrupper om 3-5 personer som får i uppdrag att hitta minst 3 saker de har gemensamt. Mycket uppenbara likheter (som språket i aktiviteten eller att vara deltagare i denna inställning) undantas. Inspiration: platser du har besökt, intressen, familjens status, husdjur, favoritmat etc.
2. Grupperna delar sedan med sig av det de har hittat, och andra grupper kan ställa frågor för att ta reda på mer.

Längre version: Delgrupperna skriver namnen och de gemensamma sakerna i sin delgrupp på ett flipchart-papper för att sedan presentera det för gruppen och hänga upp det i rummet.

Kommentarer från partner

“Att hitta saker du delar med andra skapar en tätare/ starkare grupp och en starkare känsla av trygghet. En stark känsla av säkerhet gör att gruppen fungerar på ett bra, självständigt sätt.”

“Mycket användbar övning för arbete med en grupp människor som inte känner varandra.”

“Gemensamma saker är ett bra bindemedel”

Möjliga anpassningar

Förutom sakerna som är gemensamma kan delgrupperna ombedjas att lägga till åtminstone en sak som är unik för varje gruppmedlem, för att uppskatta mångfalden.

Incheckning på tre nivåerls

Kort sammanfattning

En allmän incheckning av våra kroppar på fysisk, mental och känslomässig nivå.

Syfte / önskat lärande

- Bryta isen inom gruppen
- Hjälpa till att komma till ro i rummet och vara närvarande, både fysiskt och mentalt
- Förbereda kroppen för att röra sig och börja bekanta sig med arbetet

Ramar

Gruppstorlek: Upp till 40 personer

Tidsåtgång: 15 minuter

Platskrav: Ett tillräckligt stort utrymme för att bilda en cirkel där deltagarna kan röra sig fritt

Material: Inget

Beskrivning av aktiviteten

1. Vi ställer oss i en cirkel, med fötterna isär och höftbredd isär, rotade i marken. Vi blir medvetna om vår kropp, låter den vara så avslappnad som möjligt och andas djupt. Bilden av vassen – låt oss bebo vassen och inte stången, flexibel. Vi anpassar oss till det som är här och nu.
2. Vi skakar kroppsdelarna med idén att bli av med allt vi inte behöver för att vara här och nu. Vi suckar ljudligt och låter rösten vibrera fritt.
3. Vi utför en guidad kontroll av fysiska, mentala och känslomässiga nivåer med hjälp av ljud för att frigöra.

Kommentarer från partner

“Hjälper till att slappna av och komma ihåg kroppen som en del av personen!”

“Hjälper mycket efter diskussioner om allvarliga eller ansträngande ämnen, vilket hjälper till att återvända till kroppen och kunna fokusera i nästa session.”

“Återför medvetenheten till sig själv. Mycket viktigt i socialt arbete!”

“Avslappnande för dem som gillar energigivande övningar, kan vara stressande för dem som inte är vana vid sådana övningar.”

Helps to relax and remember the body as part of the person!

Räkna tillsammans

Kort sammanfattning

Gruppen samlas i en cirkel och räknar upp till ett specifikt nummer utan att ha mer än en person som säger något åt gången.

Ssyfte / önskat lärande

- Att värma upp inför en session eller avsluta den i slutet
- Att komma till ro i rummet, glömma omvärlden och koncentrera sig på här och nu
- Att skapa kontakt med gruppen och bli medveten om varandra

Ramar

Gruppstorlek: Från 8-10 till oändligt

Tidsåtgång: 15 minuter

Platskrav: Ett tillräckligt stort utrymme för att bilda en stor cirkel med utrymme mellan varandra.

Material: Inget

Beskrivning av aktiviteten

1. Stående i en cirkel måste vi en i taget räkna tillsammans från 1 till antalet medlemmar i gruppen.
2. Vi lyssnar på gruppens energi och en i taget tar en person ett steg framåt, klappar en gång och säger nästa nummer.
3. Om två eller fler personer går in i mitten av cirkeln samtidigt och säger samma nummer måste vi börja om från början.
4. Aktiviteten avslutas när vi når det sista numret.

Cirkeln av känslor

Regler:

Kort sammanfattning

När saker inom en grupp blir heta på ett sätt som inte längre tillåter oss att fokusera på ämnet, kan vi ha en "cirkel av känslor", vilket är en samtals-session under specifika regler. Denna metod hjälper till att sakta ner tempot och återansluta på en personlig nivå.

Syfte / önskat lärande

- Ge utrymme för känslomässiga frågor som pågår bortom det officiella ämnet för mötet
- Ge alla möjlighet att föra in sin röst i rummet
- Förhindra att atmosfären blir fientlig
- Främja förståelse och försoning

Ramar

Gruppstorlek: 5 – 15 personer, med fler än så kan det bli utmattande

Tidsåtgång: minst 30 minuter, högst 90 minuter

Platskrav: En cirkel där alla kan se alla

Material: Reglerna för cirkeln på en affisch eller flipchart

Beskrivning av aktiviteten

Facilitatorn förklarar förfarandet och reglerna för cirkeln av känslor: Vi kommer att placera en pratpinne i mitten av cirkeln. Den som vill börja prata plockar upp den och inleder rundan. Därifrån kommer pratpinnen att gå runt cirkeln. Den som vill tala kan göra det när de har pratpinnen. Om pratpinnen kommer till dig och du inte vill säga något, skickar du bara den vidare till nästa person. Det finns ingen annan möjlighet att prata, ingen korsprat eller störningar utanför den här ordningen. Pratpinnen kommer att gå runt cirkeln flera gånger. Cirkeln av känslor avslutas på ett av två sätt: antingen om ingen ville tala mer under en runda, eller efter en specifik tid som fastställs i början.

1. Endast personen med pratpinnen talar. Andra lyssnar.
2. Sekretess: vad som sägs i det här rummet stannar i det här rummet
3. Det är varje persons beslut om de vill tala eller passera.
4. Prata om dig själv och din erfarenhet, inte om andra.
5. Välj att säga det viktigaste först.

Facilitatorn/facilitatorerna är en del av cirkeln och kan lika mycket tala utifrån sin personliga erfarenhet. Det enda ytterligare uppdraget är att se till att reglerna respekteras och påpeka om så inte är fallet.

Frågor för att starta rundan kan vara:

- Hur känner jag mig i den här gruppen just nu?
- Vad pågår för mig just nu?
- Vad har jag velat säga under en tid nu?

Att smälta upplevelsen

När man hanterat mycket input, interaktioner och nya erfarenheter hjälper följande övningar att smälta, skörda och dela de lärdomar som uppnåtts. Buzzgrupperna hjälper också till att anpassa agendan och rytmen till gruppens behov.

Rundor av reflektion

Kort sammanfattning

I slutet av en övning eller en tränings-/mötesdag får deltagarna tid att "skörda" och dela med sig av sina lärdomar samt generella tankar och frågor som har uppstått för dem.

Syfte / önskad lärande resultat

- Bli medveten om sina egna lärdomar
- Lära genom andras lärdomar i gruppen
- Bearbeta dagens upplevelser
- Se till att "kvarvarande tankar" och öppna frågor hanteras

Ramar

Gruppstorlek: Valfri storlek. När det är fler än 20 personer måste det bildas delgrupper.

Tidsram: 15 – 30 minuter, beroende på gruppstorlek

Platskrav: Inget specifikt

Material: Penna och papper till alla

Beskrivning av aktiviteten

Denna övning kan placeras i slutet av en övning, i slutet av en dag, i slutet av hela träningen/mötet eller på morgonen på en andra eller tredje dag. Den kan vara en regelbunden aktivitet, men bör inte heller förekomma för ofta för att inte bli utmattande.

När du gör en runda av reflektion bör varje deltagare ges tid, penna och papper för att skriva ner några punkter om en till tre frågor som:

- Vad tar du med dig från idag / från den här övningen?
- Vad fick dig att tänka??
- what did surprise you?
- Vad överraskade dig?
- Vad vill du behålla som en påminnelse för dig själv?
- Vilka frågor snurrar i ditt huvud?

Efter en stund bör delningen börja: Varje deltagare ombeds att dela med sig av åtminstone en sak de har skrivit ner – så att andra också kan lära sig av dem. Om det finns en öppen fråga bör facilitatorerna återkomma till den i slutet av rundan och skriva ner den för att besvaras vid ett senare tillfälle. Förutom det ska bidragen inte kommenteras.

Cirkel av associationer

Kort sammanfattning

I denna improvisationsövning säger deltagarna det första ord som kommer till deras sinne när de hör ett annat ord.

Syfte / önskade lärande resultat

- Använda kroppen och hjärnan för att smälta information och frigöra tankarna
- Gruppbyggande och möjlighet att ha kul tillsammans
- Ge deltagarna en bättre känsla för gruppen och deras plats i den
- Höja medvetenheten om "insider language" (se variation)

Ramar

Group size: Upp till 20 personer

Tidsram: 10 minuter

Platskrav: Tillräckligt med plats för att bilda en stående cirkel

Material required: Inget

Beskrivning av aktiviteten

Deltagarna bildar en cirkel. En person säger ett ord och skickar det vidare till en annan person. Ord kan endast skickas vidare om ögonkontakt etableras med personen som ska ta emot dem. Det kan vara bra att klappa händerna när du skickar ord vidare. Personen som tar emot ordet associerar det med ett nytt ord. Nästa mottagare associerar igen med ett nytt ord, och så vidare.

Variation – "Hä?" som leder till våra gemensamheter

Om en person inte förstår ett ord eller associationen till ett ord kan facilitatorn introducera uttrycket "Hä?". "Hä?" är ett mycket vardagligt tyskt uttryck för "Jag förstår inte, snälla förklara". Ett "Hä?" kan sägas av varje gruppmedlem när de inte förstår ett ord eller associationen av ord. När ett "Hä?" uttrycks måste personen som sa ordet ge en förklaring. Efter en stund kan facilitatorn förklara att "Hä" visar var vi inte har en gemensam förståelse för en kontext. För att vara så inkluderande som möjligt bör gruppen sträva efter att vara mer enkel och undvika "Hä". Att vara enkel och därför begriplig för alla i gruppen är ett steg mot att integrera alla gruppmedlemmar.

Carthusian Walk

Kort sammanfattning

Gruppen tar en gemensam promenad, delar upp sig i mindre grupper och besvarar frågor under promenaden.

Syfte / önskade lärande resultat

- Koppla till platsen för arrangemanget, människorna och ämnet i fråga
- Fördjupa relationer och bygga förtroende
- Smälta och fördjupa innehållet i träningen
- Använda naturen och rörelse för att utvidga perspektivet på ett ämne

Ramar

Gruppstorlek: Upp till 20 personer

Time frame: 30 – 90 minuter

Platskrav: En stig som alla i gruppen kan gå eller följa. Stigen bör vara känd av några av gruppmedlemmarna för att inte gå vilse. Den bör följa lugna och tysta omgivningar i naturen – det är inte möjligt att göra denna övning på trånga gator.

Material: En klocka, ljudskål eller liknande (glas och sked osv.)

Beskrivning av aktiviteten

- 1) Gruppen ombeds att ta på sig bra promenadskor och, om det behövs, jackor.
- 2) Gruppen ombeds att dela upp sig i små grupper om två eller tre personer.
- 3) Gruppen får en övergripande fråga, som till exempel "vad är din motivation i ditt arbete?", "hur övervinner du XY hinder?" eller "vilket demokratiskt värde relaterar du personligen till mest?" osv.
- 4) Gruppen börjar gå i dessa par eller trion.
- 5) Var 5-10 minuter ringer facilitatorn en klocka eller ger en signal och paren eller trion separerar och bildar nya par eller trion, och diskuterar samma ämne.

Tips för facilitatorn

Det är användbart att erbjuda olika frågor beroende på situationen och gruppen.

Övningen kan behöva anpassas för personer med fysiska begränsningar.

Räkna med tillräckligt med tid för denna övning, oftast behövs mer tid än planerat.

Kommentarer från partner

"Bra sätt att lära känna gruppen bättre."

"Ett intressant sätt att diskutera ett ämne och träffa människor på en personlig nivå."

"Att gå och prata samtidigt skapar smidiga samtal."

"Mycket anpassningsbar aktivitet – man kan använda olika ämnen/frågor."

"En hjälpsam övning för att fördjupa relationer och hantera konflikter i en grupp."

"Förvånande idé att använda naturen som en "tredje tränare"."

Berättelsen bakom namnet

Denna övning kan vara känd under olika namn. Den har introducerats för Katrin av kartusianmunkar; de har använt den i århundraden för att fördjupa sitt klosterliv. Därför kallar vi det också med detta namn här.

Buzzgrupper

Kort sammanfattning

Efter en lång dag där mycket innehåll – både personligt och professionellt – delas, träffas deltagarna i undergrupper och får prata om sin dag. De väljer sedan en representant som ska leverera denna feedback till delegatgruppen som skapar (anpassad) dagordning för nästa dag.

Syfte

- Ett ställe där känslor, meddelanden och idéer som utvecklats under dagen kan uttryckas.
- Samla feedback om hur träningen (eller mötet) gick under dagen.
- Analysera de hinder som uppstod inom gruppen under inlärnings- och assimileringprocessen.
- Se till att innehållet och tempot på träningen/mötet passar gruppens energi, gruppen förblir säker och inlärningsprocessen förblir oavbruten.

Ramar

Gruppstorlek: Undergrupper med 3-9 personer

Tidsram: Tid för undergrupper 20-30 minuter. Tid för delegatgrupperna bör inte vara längre än 1 timme

Platskrav: "Hörn" för de olika undergrupperna; en lugn plats med sekretess för delegatgruppen

Material som krävs: Det är bra att ha dagordningen till hands för eventuella anpassningar

Beskrivning av aktiviteten

I slutet av varje arbetsdag delas gruppen in i undergrupper (om det är en internationell träning bör undergrupperna bildas enligt de olika länderna/språken i gruppen så att de kan prata så fritt som möjligt). I 20-30 minuter pratar deltagarna om dagen: dagens höjdpunkter och lågvattenmärken, var de hade svårt, hur de känner sig nu, etc. (detta gäller inte bara innehåll och metoder, utan också den allmänna stämningen, energinivån, omgivningen och omständigheterna, se "globe"). De kan också prata om idéer eller önskemål inför nästa dag.

Sedan skickar de en representant till delegatgruppen som träffas i ytterligare 30-60 minuter (medan de andra är lediga för kvällen). Delegaterna samlar all feedback som samlats in i buzzgrupperna och även under lunch- och kaffepauserna. Utifrån denna feedback kan delegatgruppen besluta om förändringar/anpassningar av nästa dags dagordning är nödvändiga eller inte, eller om andra åtgärder behövs för att lösa hinder innan de blir förvirrande.

What is brought from our cultural and personal experience makes us see and value "reality" in a certain way.

Kommentar från författaren

Ett av syftena med Buzz Group är att analysera de hinder som uppstått inom gruppen under inlärnings- och assimileringprocessen. Det är avgörande att gruppen kan avgöra om hindren är epistemologiska eller epistemofiliska och hitta lösningar enligt gruppens behov.

Det första epistemologiska hindret är det vi redan vet om världen (fenomen och processer i det sociala). Det som förs från vår kulturella och personliga erfarenhet gör att vi ser och värderar "verkligheten" på ett visst sätt. Detta utgör ett hinder för dem som avser att bidra med nya perspektiv på de frågor/problem som ska undersökas, eftersom det finns en risk att påverka eller begränsa möjligheten att fördjupa sig i de "verklighetsområden" där forskning pågår.

Det epistemofiliska hindret avser svårigheter av motivationsmässig eller affektiv natur. "Epistemofiliskt hinder är ett personligt hinder kopplat till ämnets affektivitet. Det hindrar dem från att förstå, från att förstå intellektuellt, men ursprunget till kognitiva svårigheter är emotionellt. Ens egen historia, tro, tidigare kunskap, värderingar och även fördomar påverkar upptagandet av något nytt, vilket genererar stereotypa beteenden eller reaktiva attityder.

C. ÖVERFÖRB av tillvägagångssättet

ÖVERFÖRBARHET AV TILLVÄGÅNGSSÄTTET

PERSPEKTIV 1, AV PROJEKTPARTNERN PROGESTIÓN

Att ta itu med demokrati med hjälp av Can Do-metoden är en helhetsupplevelse som tillåter deltagarna att återknyta till gräsrotsnivån av vad demokrati är och vår roll som individer som en del av samhällen. Can Do-samlingarna underlättar kopplingen från de djupaste känslorna hos deltagarna till kollektivnivån, där självreflektioner delas med andra och börjar bygga gemensamma idéer i en interkulturell och internationell utbyteskontext. Trots detta behöver vi ställa oss en grundläggande fråga innan vi går vidare till överföringen av innehållet från den tidigare utbildningen "Learning Democracy" till våra respektive organisationer och därigenom våra samhällen.

Vad är kopplingen mellan Can Do-metoden och demokrati?

Can Do Cards-metoden skapar en meningsfull relation till demokrati genom sitt kärnämne "Learning Democracy" och sitt karakteristiska tillvägagångssätt för att organisera sammankomster, eftersom de syftar till att stärka individer inom områdena samhälls- och medborgerlig bildning – kända inom projektet som Change Makers – med fokus på att främja demokratiska värden och principer inom samhället. Projektets aktiviteter och mål överensstämmer med demokratikonceptet på olika sätt, närmare bestämt:

Samhällsförändring och social rättvisa

Can Do Cards-projektet syftar till att åstadkomma djupa förändringar i samhället genom att främja social rättvisa och inkludering. Demokrati grundar sig på principer om jämlikhet, rättvisa och skydd av individuella rättigheter. Genom att stärka yrkesverksamma som arbetar mot dessa mål bidrar projektet till främjandet och genomförandet av demokratiska värden, från de enskilda deltagarna till deras samhällen, genom de partnerorganisationer som genomför projektet.

Social inkludering och interkulturalitet

Demokrati uppmuntrar inkludering och deltagande av olika individer och grupper i beslutsfattandeprocesser. Projektet fokuserar på interkulturell kommunikation, vilket är avgörande för att främja förståelse, respekt och samarbete mellan människor från olika ursprung och kulturella bakgrunder. Genom att förbättra deltagarnas interkulturella kompetenser och demokratiska värden vid varje sammankomst stöder Can Do-projektet demokratiska deltagande- och inkluderingsprinciper.

Medborgerlig bildning och deltagande

Demokrati bygger på en välinformerad och engagerad medborgarbas. Genom Can Do Cards får yrkesverksamma inom sociala och utbildningsområden utbildning och resurser för att stärka sina färdigheter inom medborgerlig bildning. Detta inkluderar att främja aktivt medborgarskap, demokratiska värden och att tillhandahålla verktyg för individer att delta effektivt i demokratiska processer på lokal, nationell och internationell nivå.

The "CAN DO Cards" approach creates a meaningful relationship with democracy through its core theme of "Learning Democracy".

Varför är det då viktigt att överföra den kunskap som förvärvats under utbildningen “Learning Democracy” till vårt dagliga liv som individer och/eller yrkesverksamma inom sociala och utbildningsorganisationer?

Överförbarheten av Can Do Cards-metoden till organisationer som arbetar med social inkludering, medborgerlig bildning och icke-formella metoder är avgörande för att överföra effekterna av sammankomsterna till organisationernas kärna och därigenom kunna överföra till samhällen genom organisationernas verksamhetsområde. Några viktiga aspekter som är lämpliga att överföra från den första LTTA (Long Term Training Activity) av Can Do Cards, baserad på temat “Learning Democracy,” är följande:

Förstärka effektiviteten

Genom att överföra bidragen om demokrati enligt Can Do-metoden kan organisationer integrera effektiva strategier och metoder i sina befintliga praktiker. Projektets betoning på social inkludering, aktivt deltagande och empowerment överensstämmer med målen för organisationer som arbetar med sårbara grupper, migranter och flyktingar, barn och ungdomar samt minoriteter. Genom att anta dessa tillvägagångssätt kan organisationer förbättra sin effektivitet i att hantera de specifika behoven och utmaningarna som deras målgrupper står inför.

Holistiskt stöd

Can Dos mångdisciplinära tillvägagångssätt säkerställer att yrkesverksamma från olika områden samarbetar och delar med sig av sin expertis. Genom att överföra detta tillvägagångssätt till organisationer möjliggörs ett omfattande och holistiskt stödsystem för de respektive målgrupperna och slutanvändarna inom partnerorganisationerna. Genom att kombinera medborgerlig bildning och icke-formella metoder med juridisk rådgivning, psykosocialt stöd, yrkesvägledning och andra relevanta tjänster kan organisationer erbjuda integrerat stöd som hanterar målgruppernas komplexa behov.

Icke-formell utbildning

Icke-formella utbildningsmetoder, som främjas av Can Do Cards, erbjuder innovativa och engagerande tillvägagångssätt till lärande. Genom att överföra dessa metoder till organisationer som arbetar med sårbara befolkningsgrupper, migranter, flyktingar och minoriteter kan man skapa inkluderande och stärkande lärmiljöer. Icke-formella utbildningstekniker, såsom interaktiva aktiviteter, energizers och andra deltagande övningar, kan främja aktivt engagemang, öka självförtroendet och främja förvärvet av praktiska färdigheter hos målgrupperna.

Främja social inkludering

Can Do-metoden betonar social inkludering och interkulturell förståelse. Genom att överföra detta tillvägagångssätt till organisationer kan man skapa inkluderande miljöer där individer från olika bakgrunder känner sig välkomna och uppskattade. Detta främjar social sammanhållning, bryter ner hinder och uppmuntrar ömsesidig respekt bland deltagarna. Tillvägagångssättet hjälper också organisationer att utveckla strategier för att hantera diskriminering, fördomar och förutfattade meningar, vilket förklaras närmare i nästa punkt.

Förbättrad interkulturell förståelse

Can Dos interkulturella tillvägagångssätt betonar vikten av interkulturell kommunikation, respekt och förståelse. Yrkesverksamma som har deltagit i sammankomsterna kan överföra dessa värden till sitt arbete med migranter, flyktingar och sårbara grupper genom att främja interkulturell dialog, bryta ned stereotyper och skapa en välkomnande och inkluderande miljö. Genom att underlätta interaktioner och utbyten mellan olika individer kan yrkesverksamma bidra till att skapa en känsla av tillhörighet och social sammanhållning, vilket möjliggör för flyktingar och invandrare att navigera och trivas i sin nya kulturella kontext.

Bemyndigande av individer

Can Do Cards-metoden fokuserar på att bemyndiga individer och främja deras aktiva deltagande. Genom att överföra detta tillvägagångssätt till organisationer kan de bemyndiga sårbara grupper genom att erbjuda möjligheter till självuttryck, beslutsfattande och kompetensutveckling. Genom att främja en känsla av handlingskraft och ägarskap kan organisationer hjälpa individer att återta kontrollen över sina liv, bygga motståndskraft och arbeta mot sina personliga och professionella mål.

Samarbete och kunskapsdelning

Att överföra Can Do Cards-metoden främjar samarbete och kunskapsdelning mellan organisationer som arbetar inom liknande områden. Genom att anta gemensamma metoder och tillvägagångssätt kan organisationer lära av varandras erfarenheter, utbyta bästa praxis och tillsammans bidra till främjandet av social inkludering och vuxenutbildning. Detta samarbete maximerar resurser, expanderar nätverk och främjar en kollektiv påverkan på sårbara befolkningsgrupper.

Överförbarhet av “Learning Democracy” till kärnan av Progestión, som en organisation som arbetar med invandrare, asylsökande och flyktingar

Kärntemat “Learning Democracy” i “Can Do Cards”-projektet, tillsammans med dess interkulturella och icke-formella tillvägagångssätt, erbjuder betydande överförbara fördelar till en organisation som Progestión. Progestión är en spansk ideell organisation som finns i olika regioner i Spanien och arbetar med flyktingar och invandrare från ett tvärvetenskapligt perspektiv, genom att erbjuda stöd till sina målgrupper från en mångdisciplinär synvinkel, inklusive juridiskt stöd, psykosocialt stöd, boende för olika grupper av människor, utbildnings- och medvetenhetsskapande aktiviteter, arbetsstöd osv. Professionella från Progestión som har deltagit i “Can Do Cards”-sammankomster kan dra nytta av de förvärvade värdena för att bemyndiga och stödja de flyktingar och invandrare de arbetar med på följande sätt:

Främja demokratiskt deltagande

Temat “Learning Democracy” i “Can Do Cards”-projektet rustar yrkesverksamma med kunskap och färdigheter relaterad till demokratiskavärden, aktivt medborgarskap och deltagande i beslutsfattandeprocesser. Yrkesverksamma kan överföra dessa värden till de flyktingar och invandrare de arbetar med genom att uppmuntra deras aktiva deltagande i beslutsfattandet inom organisationen och i sina lokala samhällen. Detta kan innebära att inkludera dem i utformningen av organisationens program, förespråka för deras rättigheter och engagera dem i samhällsinitiativ, vilket främjar en känsla av bemyndigande. Yrkesverksamma inom olika områden inom Progestión främjar det demokratiska deltagandet hos målgrupperna genom olika projekt som organisationen har, såsom projektet Allende, som fokuserar på medvetandegörande av sårbarheten av mänskliga rättigheter i många av målgruppernas ursprungsländer och påverkan av migrationsprocessen på migranternas och flyktingarnas rättigheter.

Förbättra interkulturell förståelse

Projektet "CAN DO Cards" interkulturella tillvägagångssätt betonar vikten av att kommunicera över kulturella gränser, visa respekt och förståelse. De som deltagit i projektmöten kan föra med sig dessa värden till sitt arbete med flyktingar och invandrare genom att uppmuntra till dialog mellan olika kulturer, motverka fördomar och skapa en välkomnande och inkluderande miljö. Genom att underlätta möten och utbyten mellan olika människor kan de hjälpa till att skapa känslan av att höra hemma och öka sammanhållningen i samhället. Dessutom arbetar de tillsammans med lokalsamhället genom att sprida kunskap och öka förståelsen för migration, vilket skapar ett mer inkluderande samhälle. Detta åstadkoms på Progestión genom flera träffar där både lokalbefolkning och migranter, asylsökande och flyktingar deltar.

Stärka medborgarutbildning

Fokus på medborgarutbildning inom projektet "CAN DO Cards" möter de behov som flyktingar och invandrare ofta ställs inför när det gäller att integreras och få tillgång till rättigheter och tjänster. Professionella kan använda kunskap och resurser från projektet för att erbjuda medborgarutbildning till de personer de arbetar med. Detta sker redan aktivt inom den juridiska sektorn på Progestión, där information om demokratiska processer och juridiska rättigheter och skyldigheter ges för att stärka flyktingars och invandrades möjligheter att delta i samhället och föra sin talan gentemot myndigheter. Att stödja migranter och flyktingar i deras juridiska processer innebär också att ge dem kunskap och färdigheter för att kunna utöva sina rättigheter fullt ut och aktivt delta i samhället.

Tillämpning av icke-formella metoder

Det icke-formella tillvägagångssättet inom "Can Do Cards"-projektet erbjuder de olika yrkesverksamma inom Progestión alternativa metoder att engagera sig med flyktingar och invandrare i sitt arbete. Icke-formella utbildningstekniker, såsom interaktiva övningar, spel och gruppaktiviteter, kan användas för att underlätta lärande, främja dialog och öka deltagandet för individer med olika bakgrunder. Dessa metoder kan bidra till olika områden inom organisationen genom att skapa inkluderande miljöer, främja aktivt engagemang och adressera de psykosociala behoven hos flyktingar och invandrare på ett stödjande och bemyndigande sätt. Vissa projekt inom Progestión överensstämmer redan med icke-formella metoder, som projektet "Peacemakers" som fokuserar på medvetandegörande av minderåriga och ungdomar för att förebygga våldssituationer och främja en kultur av fred. För att få mer information om projekt inom Progestión som involverar icke-formella metoder, kan du besöka den här länken.

Genom att överföra de värden och tillvägagångssätt som förvärvats från "Can Do Cards"-sammankomster kan yrkesverksamma från Progestión och liknande organisationer effektivt bidra till social inkludering, bemyndigande och integration av flyktingar och invandrare. Fokus på att lära sig demokrati, interkulturell förståelse och icke-formella metoder möjliggör för yrkesverksamma att skapa en miljö som respekterar mångfald, främjar aktivt medborgarskap och stöder det övergripande välmåendet och den framgångsrika integrationen av de individer de arbetar med.

Sammanfattningsvis är överförbarheten av Can Do Cards-metoden till partnerorganisationer – liksom organisationer som arbetar med medborgerlig bildning, social inkludering, icke-formella metoder med minderåriga, minoriteter och sårbara populationer – viktig eftersom den stärker centrala organisatoriska aspekter och ger specifika verktyg för deltagande individer att överföra till sitt dagliga liv och sina relationer med andra människor, antingen på det professionella eller personliga området. Genom att integrera principer, metoder och bidrag inom ramen för Can Do Cards kan både deltagarna och de organisationer de tillhör bättre möta behoven hos sina slutanvändare och bidra till en positiv samhällsförändring.

The non-formal approach of the "CAN DO Cards" project offers the different professionals in Progestión alternative methods to engage with refugees and immigrants in their work.

PERSPEKTIV 2, FRÅN PROJEKT-PARTNERN GENÇ HAYAT (YOUNG LIVES FOUNDATION)

Sedan sin grundande 2008 har Young Lives Foundation genomfört program för att främja den holistiska utvecklingen av barn, ungdomar och unga mellan 11 och 18 år. För att uppnå detta arbetar YLF för att öka ungas sociala deltagande, stärka deras grundläggande och sociala färdigheter samt verka för lika tillgång till utbildning. En av de perioder i livet då människor upplever de mest djupgående mentala och fysiska förändringarna är under ungdomstiden. Därför konfronterar varje individ i åldern 11-18 år, oavsett deras omständigheter, redan en hög risk för sårbarhet. Vissa människor behöver emellertid mer stöd än andra, vare sig det gäller sociala, ekonomiska eller andra skäl. Barn och ungdomar från mer sårbara befolkningsgrupper, såsom invandrare och flyktingar, de som riskerar barnarbete och missbruk samt de som har uteslutits från eller riskerar att förbli uteslutna från utbildning, utmärker sig bland YLF:s primära målgrupper. Jordbävningssdrabbade har lagts till denna kategori från och med 2023.

“Deltagande” i aktiviteter som involverar olika sårbara gruppvarierar baserat på ett antal faktorer. Deaktivering som genomförs för att uppmuntra barns deltagande är beroende av deras utbildningsnivå, utvecklingsmässiga skillnader i grundläggande färdigheter, beredskap och nivå av kulturell medvetenhet. Som en av de centrala komponenterna i Can Do-metoden erbjuder “Living Agenda” nu en betydande möjlighet. Istället för att tillhandahålla specifika utbildningsmoduler är Can Do en metod som kan anpassas till föränderliga förhållanden och omständigheter.

I allmänhet avser deltagande den aktiva involveringen och engagemanget hos individer i sociala, politiska och utvecklingsmässiga processer. Det går utöver enbart rådfrågning och involverar unga människor i alla skeden av projektgenomförandet, från planering till utvärdering. Meningsfullt deltagande säkerställer att ungas människors röster hörs, deras perspektiv beaktas och deras bidrag värderas. När unga människor deltar i projekt utvecklar de väsentliga färdigheter såsom kritiskt

tänkande, problemlösning och teamwork. De får också en känsla av ägande och ansvar, vilket förbättrar deras personliga utveckling och stärker deras engagemang för projektets framgång. Utifrån detta perspektiv, om vi analyserar överförbarheten av “Learning Democracy”-metoden från Can Do till Young Lives Foundation:s projekt, kan vi prata om tre huvudsakliga aspekter:

Meningsfullt Ungdomsdeltagande

Termen “meningsfullt ungdomsdeltagande” avser unga människors avsiktliga och inkluderande deltagande i processer, initiativ och aktiviteter som påverkar deras liv. Det syftar till att ge unga människor faktiska möjligheter att bidra, samverka och påverka resultat, bortom symboliska åtgärder eller ytlig inmatning. Meningsfullt ungdomsdeltagande värderar ungas människors unika perspektiv och livserfarenheter samtidigt som det erkänner deras rättigheter, perspektiv och styrkor. Det innebär att skapa trygga och stödjande miljöer där unga människor kan uttrycka sina åsikter, delta i planering och genomförande samt få sina röster hörda av beslutsfattare. Det innebär också att ge unga människor det stöd, de verktyg och mentorskap de behöver för att ta på sig ledarskapsroller, främja sin karriär och ha en betydande påverkan.

Social Inkludering

Betydelsen av att ge barn och tonåringar rättvis möjlighet att lyckas inom olika områden av livet, inklusive utbildning, arbete, hälsovård och medborgarengagemang, betonas av social inkludering. Det innebär att ta bort hinder som kan hindra deras fulla deltagande och integration i samhället, såsom fördomar, diskriminering och systematisk ojämlikhet. Det är avgörande att säkerställa att barn, ungdomar och unga människor har tillgång till resurser för att upprätthålla sin sociala inkludering. När barn saknar regelbunden tillgång till toaletter och rent vatten är det ineffektivt att undervisa dem om hygien, för att ge ett exempel. Därför är det avgörande att införliva komponenter i aktiviteter för att säkerställa att de har tillgång till resurser, särskilt när man arbetar med mer sårbara grupper. Dessutom är etablerandet av en inkluderande kultur som värdesätter mångfald, respekterar individens rättigheter och erkänner och accepterar unga människor och tonåringar som värdefulla medlemmar av samhället en annan avgörande faktor. Dessutom är att ge dem de nödvändiga färdigheterna, kunskapen och stödet för att ta på sig ledarskapsroller och driva sina rättigheter en av de viktiga förutsättningarna för social inkludering. Därför är det en nyckelfaktor för en framgångsrik överföring av Can Do-metoden till aktiviteter med unga människor och tonåringar, att stärka målgrupperna så att de effektivt kan internalisera aspekten av utbildningen om demokrati.

Interkulturell Dialog

Interkulturell dialog spelar en roll i konfliktlösning och förebyggande av våld. Tonåringar stöter ofta på konflikter som uppstår på grund av kulturella missförstånd eller kollisioner. Genom dialog kan de lära sig effektiv kommunikation, förhandling och problemlösning förmåga för att fredligt lösa konflikter och hitta gemensam grund. I en alltmer sammanlänkad värld rustar interkulturell dialog tonåringar med de färdigheter och attityder som krävs för aktivt globalt medborgarskap. Den främjar kritiskt tänkande, öppenhet och förmågan att engagera sig med olika perspektiv. Dessa färdigheter är avgörande för att navigera i komplexiteten i ett globaliserat samhälle, främja social samhörighet och arbeta mot fredlig samexistens. När alla dessa synpunkter beaktas ger interkulturell dialog tonåringar och ungdomar de grundläggande färdigheter och attityder som krävs för att bli engagerade globala medborgare. Den främjar utvecklingen av kritiskt tänkande, öppenhet och förmågan att interagera med många olika perspektiv. Dessa färdigheter är avgörande för att navigera i komplexiteten i ett globaliserat samhälle, främja social sammanhållning och sträva mot fredlig samexistens. I detta sammanhang ger Can Dos holistiska tillvägagångssätt både unga människor, som är de slutliga mottagarna, och pedagoger, som är ansvariga för att förmedla detta tillvägagångssätt till dem, möjlighet att förvärva ett demokratiskt perspektiv med en bred vision.

The material – photos included – was put together in a participatory development process with participants from Turkey, Spain, Sweden and Germany along with the members of the steering committee:

Åke Larsson, Bélen López-Valcárcel, Çağdaş Özbakan, Emircan Saç, Florian Wenzel, Hasan Sandab Said, Iman Moutaouakil, Irene Hernández, Katrin Kuhla, Mehmet Ali İnce, Mine Uygur, Nelly Marcadet, Silvia Simbeck, Yelda Özdemir

Special thanks to all the participants of the further meeting of the CAN DO Cards project in Ağva/ Turkey and Madrid/ Spain – you made the wonderful photos possible:
Mustafa Ahmed, Mehmet Cesur, Ayca Düzel, Andrea Grundhuber, Tamara García Lozano, Elżbieta Kosek, Natalia Kovaleva, Melina Leiva, Meral Meindl, William Oddbratt, Buse Özdelice, Beatriz Poza Puertas, Lauren Robles, Rocío Ruano, Hannes Tell, Eva Sánchez Monzón